

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Địa chỉ : **1 Tôn Thất Tùng, P.Phạm Ngũ Lão,
Q.1; TPHCM**

Email : **longthuongxotgp@yahoo.com**

Website : **longchuathuongxot.vn**

Facebook : **facebook.com/thuongxotGP2008**

ĐT: **(028) 38.330.820**

08/2023

**Nguyên nhân sa ngã của con là vì con cậy dựa quá nhiều
vào bản thân và quá ít vào Ta (NK 247).**

(Lưu hành nội bộ)

LÁ THƯ LINH HƯƠNG

LÁ THƯ LINH HƯƠNG THÁNG 08/2023

LM. Ernest Nguyễn Văn Hương

Cả năm qua, thế giới đã chứng kiến cảnh chiến tranh khủng khiếp xảy ra tại đất nước Ukraine. Có lúc người ta hy vọng rằng chiến tranh đó sẽ kết thúc qua thương lượng nhưng rồi hy vọng tiêu tan khi cường độ cuộc chiến ngày càng lên cao. Số người chết, tình trạng bất ổn xã hội không giảm bớt, kinh tế thế giới vẫn đứng trước nguy cơ bị ảnh hưởng nghiêm trọng, bằng cố là công ăn việc làm vẫn không ổn định.

Giữa cảnh người ta dùng súng đạn để nói chuyện với nhau, người chết gia tăng hàng ngày, chúng ta mới thấy sứ điệp yêu thương mà Chúa Giêsu rao giảng cho nhân loại thật khó được chấp nhận. Trái lại sự hận thù càng được khai thác, sự trả đũa càng được khuyến khích, kết quả là tan hoang, người chết, bao công trình xây dựng từ sức lao động của bao thế hệ bị tiêu tan. Hận thù chôn chặt hận thù.

Chúa Giêsu như người gieo giống. Chúa Giêsu gieo hạt giống yêu thương cho nhân loại: yêu thương như Chúa yêu. Tuy nhiên có những người lòng cứng như sỏi đá không chấp nhận sứ điệp ấy. Họ đang chú tâm dùng bạo lực để đạt kết quả. Bạo lực đó có thể là trong lời nói khi chửi rủa thóa mạ địch thủ, có thể là trong tư tưởng khi mưu tính trăm phương ngàn kế để hạ gục kẻ thù, cũng có thể là bạo lực trong việc làm khi tấn công, khi bắn chém giết người khác. Nhiều khi đau khổ cũng đến với con người do chính con người. Nhiều khi sự bình an và hạnh phúc không đến được, không ở lại với con người do con người muốn đổ xuống đầu người khác sự đau khổ. Nhiều khi con người lại muốn người khác làm nô lệ, muốn cướp đoạt của cải của người khác vì muốn ngồi mát ăn bát vàng.

Sứ điệp của Chúa cho chúng ta hiểu rằng chỉ có đất tốt mới làm cho hạt giống tình yêu của Chúa lớn lên được nơi tâm hồn chúng ta. Những người có tâm hồn khô héo sẽ làm cho mặt đất mãi khô héo và chỉ những người có tâm hồn tràn ngập yêu thương mới có thể sinh hoa trái yêu thương, mới làm cho tình yêu được phát triển đầy tràn mặt đất.

BBT tổng hợp

CHÚA NHẬT XVIII THƯỜNG NIÊN, NĂM A LỄ CHÚA HIỂN DUNG

HÀNH TRÌNH VÀ PHIÊU LƯU

Muốn đi theo tiếng Chúa gọi, Abraham đã phải bỏ quê hương và những người thân. Muốn đi theo Chúa, các môn đệ phải "từ bỏ mình và vác thập giá hàng

ngày". Để đi loan báo Tin Mừng, các tông đồ phải chịu biết bao gian khổ.

Họ đã bỏ rất nhiều. Bù lại họ được gì? Abraham nhận được lời Chúa hứa ban cho một dòng dõi đông đảo, các môn đệ được Đức Giêsu cho thoáng thấy vinh quang ở cuối cuộc hành trình, và người tông đồ được hứa "tên các con được ghi trong sổ trời". Tin theo những lời hứa về một tương lai xa vời như thế đúng là phiêu lưu.

Thông thường, người khôn ngoan không nên phiêu lưu, thà giữ lấy cái hiện tại tuy bình thường nhưng chắc chắn, còn hơn bỏ nó để theo đuổi một tương lai chỉ mới có trong lời hứa. Nhưng đó là lối cư xử giữa loài người với nhau, vì loài người thì rất khó tin. Nhưng đối với Thiên Chúa thì rất đáng phiêu lưu như vậy, vì đã có nhiều bằng chứng cho thấy lòng trung tín thực hiện lời hứa của Ngài. Hơn nữa, Ngài có kêu gọi chúng ta từ bỏ để phiêu lưu theo Ngài cũng chỉ vì Ngài muốn đưa chúng ta trở về hạnh phúc thuở ban đầu mà thôi. Thực ra phiêu lưu theo Chúa không phải là phiêu lưu, chỉ cần có đức tin vào lòng trung tín của Chúa là có bảo đảm.

Rất nhiều người đã dám phiêu lưu như vậy: Abraham (2 lần: bỏ quê hương, giết con một), Đức Maria (khi thưa vâng với Thiên thần), các môn đệ (lập tức bỏ

thuyền, bỏ lưới và gia đình để theo Đức Giêsu)

CUỘC BIẾN HÌNH VÀ CUỘC HẤP HỐI CỦA CHÚA

Linh mục Mark Link (trong quyển Sunday homilies, Year A) đã so sánh việc Đức Giêsu biến hình và việc Ngài hấp hối:

- Cả hai việc cùng diễn ra trên núi: biến hình trên núi Tabor, hấp hối trên núi Cây Dầu.

- Ở hai nơi, Đức Giêsu đều biến hình: trên núi Tabor, Ngài biến từ hình dáng loài người thành hình dáng Thiên Chúa; trên núi Cây Dầu, từ hình dáng Thiên Chúa vinh quang thành hình dáng con người yếu đuối. Hai việc biến hình đều xảy ra lúc Đức Giêsu đang cầu nguyện.

- Và cả hai biến cố này đều xảy ra trước mắt 3 nhân chứng Phêrô, Giacôbê và Gioan.

Dáng vẻ yếu đuối của Đức Giêsu là hình ảnh của Adam cũ, còn dáng vẻ uy nghi sáng láng là hình ảnh của Adam mới. Thân phận của chúng ta cũng thế: Có những lúc chúng ta sốt sắng ngất ngây, như Đức Giêsu trên núi Tabor. Khi ấy chúng ta cảm thấy mến Chúa yêu người quá; chúng ta muốn ở mãi trong tình trạng ngây ngất đó; Nhưng rồi lại có những lúc chúng ta suy

sụp trầm trọng, như đang ở núi Cây Dầu. Khi ấy, phần Adam cũ trong ta nổi dậy mãnh liệt. Chúng ta cảm thấy chán nản, không ai thương mình và mình cũng không muốn thương ai. Hình như Thiên Chúa cũng xa lánh mình.

Nhưng có một chi tiết quan trọng là Đức Giêsu đã luôn cầu nguyện trong cả hai biến cố đó. Chính sự cầu nguyện đã liên kết thống nhất 2 phương diện ngược hẳn nhau trong cùng một con người của Ngài.

Mark Link đã kết thúc bài suy gẫm của mình bằng lời kinh sau đây (dịch thoáng):

Lạy Thiên Chúa, xin cho con được ném những giây phút ngất ngây như Đức Giêsu trên núi Tabor. Trong những lúc đó, xin cho con biết làm như Đức Giêsu xưa: con sẽ hướng về Chúa để cầu nguyện, và con sẽ được nghe lời Chúa nói "Con là con yêu dấu của Cha".

Lạy Thiên Chúa, khi con gặp những lúc suy sụp, xin cũng cho con biết làm như Đức Giêsu xưa: con cũng hướng về Chúa để cầu nguyện. Và khi đó con cũng được bàn tay Chúa an ủi, nâng đỡ và xoa dịu con. Amen.

CHÚA NHẬT XIX THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Tin lúc an bình và khi gặp sóng gió

Hai hình ảnh về một lòng tin đã được thánh Mátthêu nối kết với nhau như một đối trọng, nói lên sự hiện diện của "Thiên Chúa ở cùng" luôn là điều cần thiết cho các môn đệ năm xưa, cũng như cho mỗi người chúng ta hôm nay. Lòng tin của chúng ta vào Thiên Chúa như một mặt hồ phản chiếu. Có những lúc phẳng lặng trong suốt soi rõ những vẻ đẹp thiên nhiên. Nhưng nhiều khi chỉ một làn gió nhẹ làm gợn sóng, mặt hồ liền xao động, bao nhiêu vẻ đẹp đều tan biến.

Nhìn lại những thăng trầm cuộc đời, mỗi khi chúng ta được sống trong bầu khí an vui, được hài lòng với mọi sở nguyện, chúng ta dễ dàng xác tín và cảm nhận mạnh mẽ sự quan phòng của Chúa. Thế nhưng khi gặp phải những khó khăn thử thách, những điều bất ứng, những nghịch cảnh – như các môn đệ xưa giữa cơn sóng gió – chúng

ta cũng dễ dàng hoang mang lo sợ và không nhận ra Ngài. Bởi lẽ chúng ta đã quá lo lắng về cuộc sống và chỉ biết tự lo liệu lấy một mình. Nhưng "Phúc thay ai bước đi không phải nhờ cái nhìn, mà nhờ sự phó thác của niềm tin" (Sh Roger). Quả thật, lòng tin của chúng ta đã nhiều lúc yếu ớt, mong manh – một khi chúng ta không biết tin thác vào Đức Kitô để có sự bình an, không cùng chia sẻ con đường thập giá như một phương tiện để hưởng nhờ vinh quang với Ngài.

Sợ và Tin

Tâm trạng và cảm xúc của Phêrô trong bài Tin Mừng này cho ta thấy liên hệ giữa Sợ và Tin:

- Ban đầu khi thuyền gặp bão và không có Đức Giêsu trong thuyền thì Phêrô và tất cả các môn đệ khác đều sợ.

- Đến khi nhận ra cái bóng kia đang đi trên mặt nước là Đức Giêsu thì Phêrô tin, dám xin

Thầy cho mình cũng bước trên mặt nước được như Thầy.

- Nhưng khi thấy sóng to gió lớn, đức tin của ông suy giảm, ông liền sợ và bắt đầu chìm.

- Lúc đó ông nhớ tới Chúa, giục lòng tin lại và kêu xin "Lạy Thầy, xin cứu con". Đức Giêsu đưa tay nắm lấy ông. Ông không còn sợ nữa.

- Cuối cùng khi Thầy trò đã ở trên thuyền, Phêrô và các môn đệ không sợ nữa, họ tuyên xưng đức tin "Thật, Thầy là Con Thiên Chúa".

Bài học ở đây là: Chúng ta sợ khi chúng ta không tin hay khi đức tin yếu kém; nhưng khi tin thì không còn sợ nữa.

Chuyện minh họa

a/ Nếu tin, hãy buông tay ra

Một người vô thần rất mê leo núi. Ngày kia trượt chân té ngã lăn từ đỉnh núi xuống. Nhưng may thay ông bám được một cành cây nằm chơ vơ giữa đỉnh cao và vực thẳm. Giữa lúc chỉ còn biết chờ chết, một ý nghĩ chợt đến với ông: Tại sao không gọi Chúa đến cứu giúp. Thế là lấy hết sức lực, người vô thần la lớn: "Lạy Chúa". Tuy nhiên bốn bề chỉ có thinh lặng và ông chỉ nghe được tiếng dội của lời kêu van. Một lần nữa, người vô thần lại kêu xin tha thiết hơn: "Lạy

Chúa, nếu quả thật Chúa hiện hữu thì xin hãy cứu con. Con hứa sẽ tin Chúa và dạy cho những người khác cũng tin Chúa". Sau một hồi thinh lặng, bỗng người vô thần nghe một tiếng vang dậy cả vực thẳm và núi cao: "Gặp hoạn nạn thì ai cũng cầu xin như thế". "Không, lạy Chúa, nghìn lần không. Con không giống như những người khác. Chúa không thấy sao, con đã bắt đầu tin từ khi nghe tiếng Chúa phán. Nào bây giờ xin Chúa hãy cứu con đi, và con sẽ cao rao danh Chúa cho đến tận cùng trái đất". Tiếng ấy trả lời: "Được lắm, Ta sẽ cứu ngươi. Vậy nếu ngươi tin thì hãy buông tay ra". Người vô thần thất vọng thốt lên: "Buông tay ra ư, bộ Chúa tưởng tôi điên sao!"

b/ Đức tin lớn lao

Có một bà nổi tiếng đạo đức, nhân hậu và luôn bình tâm trước mọi thử thách. Một bà khác ở cách xa ít dặm, nghe nói thì tìm đến, hi vọng học được bí quyết để sống bình tâm và hạnh phúc. Bà hỏi:

- Thưa bà, có phải bà có một đức tin lớn lao?

-Ồ không, tôi không phải là người có đức tin lớn lao, mà chỉ là người có đức tin bé nhỏ đặt vào một Thiên Chúa lớn lao.

CHÚA NHẬT XX THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Có một câu chuyện: Ngày nọ, Chúa và tôi đến một hội chợ, không phải hội chợ thương mại, mà là Hội chợ Tôn giáo. Nhưng những người tham dự luôn tỏ ra hung bạo và tuyên truyền âm ỉ.

Tại quầy hàng của người Do Thái, chúng tôi nhận được những tờ quảng cáo nói rằng Chúa là Đấng thương xót và dân Do Thái là dân được Ngài tuyển chọn. Ngoài những người Do Thái, không ai khác được chọn như họ.

Tại quầy hàng của người Hồi giáo, chúng tôi học biết rằng Chúa đầy lòng khoan dung và Mohammed là ngôn sứ duy nhất của Ngài. Sự cứu độ đến nhờ việc nghe ngôn sứ duy nhất của Chúa.

Tại quầy hàng của người Kitô giáo, chúng tôi khám phá ra Chúa là tình yêu và không có sự cứu độ ở ngoài giáo hội. Hoặc gia nhập giáo hội hoặc phải chịu kết án đời đời.

Trên đường trở ra, tôi hỏi Chúa: "Ngài nghĩ gì về những điều nói về Chúa?".

Chúa nói: "Ta không tổ chức Hội chợ đó. Ta thấy xấu hổ ngay cả khi đến thăm nó".

Còn hơn là truyền giáo

Giáo huấn Chúa nhật hôm nay có vẻ như mời gọi chúng ta truyền giáo, đem Tin Mừng của Chúa đến những anh em lương dân.

Thực ra nó còn hơn là truyền giáo nữa. Vì khi truyền giáo, chúng ta muốn dẫn người khác vào đạo của chúng ta. Đối với những người nào mà ta thấy không có hy vọng đem vào đạo thì chúng ta "dừng bước".

Giáo huấn hôm nay không "dừng bước" trước bất cứ người nào, cho dù họ nhất định không theo đạo Chúa, cho dù họ còn không cảm tình với đạo Chúa. Cho dù họ thế nào đi nữa, ta vẫn xác tín rằng Chúa cũng thương yêu họ như thương yêu chúng ta. Từ niềm xác tín ấy, chúng ta không loại trừ họ, không khinh bỉ họ, không coi họ là "người khác hệ". Trái lại chúng ta tôn trọng: tôn trọng

suy nghĩ của họ, tôn trọng chọn lựa của họ. Chúng ta cũng yêu thương: yêu thương họ như Chúa yêu thương họ.

Đức tin của một người phụ nữ ngoại

Người phụ nữ Canaan trong bài Tin mừng, tuy biết rằng những người Do Thái mà bà đang khẩn cầu này nhìn bà cách kinh tởm, vẫn cứ nài nỉ dai dẳng. Các môn đệ, những người rất tôn trọng truyền thống, gợi ý với Thầy mình: Xin Thầy làm phép lạ cho bà ấy đi, để chúng ta được yên.

Đây là cuộc gặp gỡ do Chúa Quan Phòng xếp đặt. Vì lòng kiên trì của người phụ nữ sẽ thắng thái độ thình lảng "theo luật" của Đức Giêsu. Người sẽ giữ thái độ khép kín trong bốn bức tường định kiến của dân tộc Người chẳng? Nhưng vị tiên tri Nadarét đã phản ứng cách bất ngờ và gây sốc biết bao. Bằng chỉ một lời, Đức Giêsu đã quét sạch mọi cấm kỵ, mọi luật lệ, mọi quy ước do những con người nhỏ nhen tạo ra, và bắt đầu một cuộc đổi đời mà sẽ trở thành cuộc hiệp thông giữa mọi người.

Đứng trước nhóm biệt phái tức tối và nhóm môn đệ bàng hoàng, Đức Giêsu đã trân trọng

lời của một phụ nữ, trân trọng đức tin của một người ngoại đạo, thái độ chứng tỏ cho mọi người thấy tâm hồn cao thượng và lòng tin tưởng sâu xa của bà. Bà nhận được phép lạ như lòng mong ước, đồng thời nhận được tình bạn của vị tôn sư, điều mà bà không dám nghĩ tới.

Giờ đây, người "dơ" trở nên mẫu mực cho người "sạch". Người mà đáng lẽ phải bị ruồng bỏ giờ đây được đón tiếp, người đáng lẽ bị nguyên rủa giờ đây được chúc mừng. Người phụ nữ Canaan bị các môn đệ khinh bỉ, giờ đây được sự phục vụ của họ tôn vinh. Người khách lạ trở nên người thân thuộc, và "con chó nhỏ" được ngồi vào bàn ăn của Chúa, sát bên Người.

Chúng ta cũng có những phụ nữ Canaan, những con chó nhỏ. Tinh thần Ghetto (pháo đài) về giai cấp, địa vị luôn rình rập ta. Tính tự cao tự đại khiến ta nghi kỵ ra mặt, khinh bỉ người khác không dấu diếm, hoặc kiêu căng nghĩ mình là trên hết. Nhưng nhiều khi những "con chó nhỏ" giúp ta nhảy qua rào cản của bè phái để mở ra đón nhận sự phong phú từ người khác, và mở ra đón nhận tình huynh đệ toàn cầu.

CHÚA NHẬT XXI THƯỜNG NIÊN, NĂM A

Mỗi người chúng ta cũng là một viên đá sống động

Bài Tin Mừng hôm nay kể rằng Thánh Phêrô đã được Đức Giêsu chọn làm tảng đá để xây dựng Hội Thánh của Ngài trên đó. Nhưng ngoài tảng đá Phêrô, Chúa còn xây dựng Hội Thánh của Ngài trên tảng đá nào khác nữa không? Đây là một câu hỏi thú vị. Câu hỏi thú vị này lại có câu trả lời thú vị không kém, mà lại là câu trả lời của chính tảng đá Phêrô: Thưa có, mỗi kitô hữu cũng là một viên đá để xây dựng Hội Thánh. Nguyên văn câu nói của Phêrô trong thư thứ nhất của ngài là: "Hãy để Thiên Chúa dùng anh em như những viên đá sống động mà xây nên Đền thờ thiêng liêng" (1Pr 2, 5).

Như thế, thánh Phêrô không dành độc quyền xây dựng Hội Thánh mà chia quyền ấy cho mọi kitô hữu. Công đồng Vaticanô II cũng nói không khác với Phêrô: mọi kitô hữu đều có sứ mạng xây dựng Hội Thánh, mỗi người trong cương vị của

mình, hoàn cảnh của mình và theo khả năng của mình.

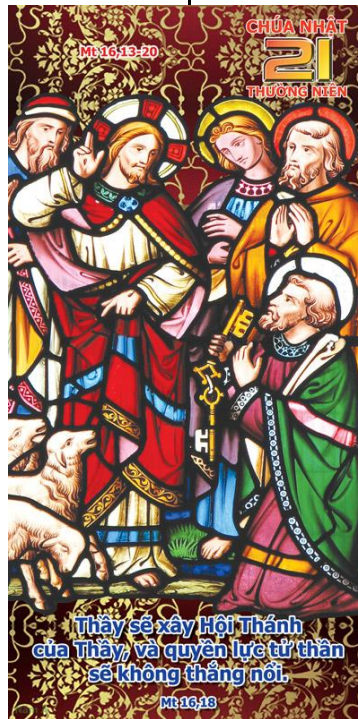
Có một bài cầu nguyện rất đặc biệt mà tôi đã đọc trong một quyển sách. Tôi không còn nhớ tựa đề quyển sách đó, cũng không nhớ tên tác giả, nhưng vẫn nhớ nội dung lời cầu nguyện ấy mặc dù không nhớ kỹ từng lời. Đó là lời cầu nguyện của một viên gạch. Viên gạch này nằm sát chân tường. Đôi khi nó nhìn lên những viên gạch khác và trong lòng nó chợt nảy ra những so sánh, những ước ao, và nó cầu nguyện như sau:

Lạy Chúa, con chỉ là một viên gạch tầm thường nằm sát dưới chân tường.

Con không được như viên gạch xây cửa, ở ngay tầm mắt người ta.

Con không được như viên gạch xây mặt tiền, hãnh diện nhìn người qua kẻ lại và sung sướng được người ta khen đẹp.

Con không được như viên gạch trong phòng khách, hàng ngày được người ta lau chùi đánh bóng.

Con chỉ là một viên gạch tầm thường nằm sát chân tường.

Nhưng viên gạch ấy đã suy nghĩ, rồi nó cầu nguyện thêm:

Nhưng lạy Chúa, con vui vì chỗ ở của con, con vui với nhiệm vụ của con. Con mừng vì con cũng có góp phần trong ngôi nhà xinh đẹp này. Không có phần nhỏ bé và âm thầm của con thì bức tường sẽ đổ, ngôi nhà sẽ sập. Mặt tiền xinh đẹp kia không còn, cánh cửa xinh đẹp kia không còn, phòng khách xinh đẹp kia cũng không còn.

Xây nhà trên đá

Bài Tin Mừng về việc Chúa chọn Phêrô làm đá tảng xây dựng Hội Thánh khiến ta liên tưởng tới một đoạn Tin Mừng khác, Đức Giêsu nói về việc xây nhà trên đá (Mt 7, 24-27).

Xây nhà trên đá là gì? Thưa là biết lắng nghe Lời Chúa và nhất là sau đó đem Lời Chúa ra thi hành. Đức Giêsu bảo người đó là người khôn. Còn kẻ nào không lắng nghe Lời Chúa và nhất là không thi hành lời Chúa thì giống như người ngu xây nhà trên cát.

Mỗi người chúng ta đều có trách nhiệm xây dựng Giáo Hội, xây dựng giáo xứ, xây dựng xã hội và xây dựng gia đình. Việc xây dựng đầu tiên, làm nền tảng cho mọi cuộc xây dựng

tiếp theo, chính là nỗ lực lắng nghe và sống Lời Chúa.

Đừng là gánh nặng cho nhau, mà hãy là đá để thành chỗ dựa cho nhau

Trong cuộc sống chung, khi mọi việc đều êm xuôi tốt đẹp thì hòa thuận yêu thương nhau rất là dễ, hạnh phúc như đang bao bọc chung quanh mình. Nhưng khi khó khăn xảy đến thì mọi người đều buồn phiền, bực bội, gắt gỏng... Một chuyện nhỏ cũng có thể gây nên một xung đột lớn. Tại sao thế?

Thưa vì trong những lúc khó khăn như thế, người ta chỉ còn nghĩ đến nỗi khổ của mình mà không còn nghĩ đến người khác, người ta chỉ nhớ rằng người khác phải có trách nhiệm với mình mà quên rằng mình cũng có trách nhiệm với người khác.

Ai nấy cũng đã khổ rồi, sao còn vô tình làm khổ nhau thêm? Phải chi mỗi người nhớ đến trách nhiệm của mình để đến an ủi người khác, san sẻ gánh nặng của người khác, và trở thành chỗ dựa cho người khác thì tốt hơn biết mấy!

Hạnh phúc không phải do thụ động chờ mà tới. Hạnh phúc phải do con người xây dựng, người này xây dựng cho người kia, mọi người xây dựng cho nhau.

HỌC HỎI LINH ĐẠO

Bài 91

TÌM HIỂU TÔNG CHIẾU DUNG NHAN LÒNG XÓT THƯƠNG

(Tiếp theo)

Lm. Giuse Tạ Huy Hoàng

Dẫn vào

Sống trên đời, không ít người vẫn khư khư với lập trường rằng, muốn thành công, ai đó bất kỳ đừng chỉ như “con mèo” khi tức giận chỉ biết xù lông, nhe răng, phòng thủ... nhưng hãy là “con hổ” gầm mạnh một tiếng khi cần, hoặc hãy là “hổ dữ tấn công” và chỉ cần gầm nhẹ một tiếng thôi là đủ; hoặc một cách linh hoạt, gồm “cả hai” hay thậm chí “cả ba” tùy vào từng hoàn cảnh cụ thể. Nghĩa là: (1) khi gầm mạnh lúc gầm nhẹ; (2) có khi là hổ thường có khi là hổ dữ tấn công; (3) gồm có: gầm mạnh, gầm nhẹ, hổ thường, hổ dữ.

Triết lý sống như thế nghe thật hay, thật bạo, và thật có lý. Quả là, khi vay mượn những hình ảnh sống động nói trên để nói về nhân sinh, cách sống, cách ứng xử trong đời, về thể thái nhân tình, về công thành danh toại, con người dường như dễ dàng cảm thấy đề tài đang bàn, câu chuyện đang kể như thế... thật không chỉ có lý mà có lẽ phải khẳng định là vừa có lý vừa có tình. Tuy nhiên, lý nhiều hơn tình!

Thật vậy, trong cuộc sống của người Ki-tô hữu nói chung, của thánh Phao-lô nói riêng, “Sự hoán cải quay về với Đức Ki-tô đã dẫn ngài đến việc xoay lại tầm nhìn này, đến mức ngài đã viết thư cho các tín hữu Ga-lát: ‘Chúng ta cũng tin vào Đức Ki-tô Giê-su, để được nên công chính, nhờ tin vào Đức Ki-tô, chứ không phải nhờ làm những gì Luật dạy. Quả thế, không phàm nhân nào sẽ được nên công chính (chỉ) vì làm những gì Luật dạy’ (G/2,16)”¹ thế nào...

¹ APV 20,23.

thì phải chăng khi phải so sánh là hồ thường, hay hồ dữ, hay cả hai; là găm mạnh, hay găm nhẹ, hay găm vừa, hay tất cả... đều tùy thuộc vào phẩm chất nội dung của nhân vật, sự thể, sự vật, của từng hoàn cảnh cụ thể mới đúng, mới là chính yếu? Người ta được trở nên "công chính" không chỉ vì đã thực hiện những gì Luật dạy, nhưng là nhờ tin vào Đức Ki-tô Giê-su.

Hơn nữa, theo thiển ý của tác giả bài viết này, để cân đối "lý" và "tình" sao cho quân bình, việc sắm vai "hồ dữ" là rất không nên trong tự nhiên đã vậy (vì không quá cần thiết phải như thế) – lời nói lung lay, gương bày lời cuốn – mà còn rất đặc biệt là trong Tin-Cậy-Mến, Ki-tô hữu cần phải noi gương Thầy Giê-su... loại bỏ hẳn trường hợp làm "hồ dữ" (x. câu chuyện "áo trong áo ngoài", "má phải má trái", "một dăm hai dăm"...).

Bởi lẽ, về "thần lý học", về cách ứng xử có nội dung "tương tự" (găm mạnh, găm nhẹ, hồ thường, hồ dữ), chính thánh Phao-lô cũng đã phải thay đổi tâm thế một cách triệt để.² Nhưng triệt để mà nói, chỉ với chiều kích siêu nhiên này, tính quyết liệt mới được áp dụng; theo đó, ngài đã đặt đức tin lên hàng đầu, để cả ngài và cả chúng ta nữa... "nên công chính" nhờ tin vào một Thiên Chúa là Cha Toàn Năng, là Thiên Chúa giàu lòng xót thương.³

Misericordiae vultus, số 20,23-25

Sự hoán cải quay về với Đức Ki-tô đã dẫn Phao-lô đến việc xoay lại tầm nhìn này, đến mức ngài đã viết thư cho các tín hữu Ga-lát: "Chúng ta cũng tin vào Đức Ki-tô Giê-su, để được nên công chính, nhờ tin vào Đức Ki-tô, chứ không phải nhờ làm những gì Luật dạy. Quả thế, không phàm nhân nào sẽ được nên công chính vì làm những gì Luật dạy" (*G/ 2,16*). (*APV 20,23*) Sự hiểu biết của Phao-lô về công lý đã thay đổi cách triệt để. (*APV 20,24*) Giờ đây, ngài đặt đức tin lên hàng đầu, chứ không phải là công lý. (*APV 20,25*)

² X. *APV 20,24*.

³ X. *APV 20,25*.

Chút suy tư

Là một loài thú ăn thịt, hổ được xếp vào loài động vật có vú thuộc họ Mèo, và là một trong năm loài “mèo lớn”.⁴ Với các sọc vằn sẫm màu trên bộ lông đỏ cam có phần bụng trắng, hổ dễ dàng được nhận biết là loài thú thuộc họ nhà Mèo. Loài “mèo lớn” này luôn được mệnh danh là “chúa sơn lâm”. Vậy nếu tính quyết liệt, tính triệt để có thể được áp dụng trong cuộc sống thì... trên hết và trước hết đó hãy là quy luật áp dụng một cách tất yếu trong cuộc sống siêu nhiên. Không phải là câu chuyện “chúa sơn lâm” mà là sự thật, là chân lý tuyệt đối về Thiên Chúa Toàn Năng. Không phải con người là triệt để, là tất yếu... mà chỉ có Thiên Chúa mới là tự hữu, tất yếu, vô biên, vô cùng. Thiên Chúa vô biên, vô cùng ấy lại còn chính là Đấng giàu lòng xót thương.

Và nếu thực chất là cái nội dung thực, là cái chất có thực thuộc về một sự vật, sự việc, hiện tượng... với danh phận đẳng cấp cao thế nào đi chăng nữa, như “chúa sơn lâm” chẳng hạn, thì một lần nữa, găm mạnh, găm nhẹ, hổ thường, hổ dữ... không chỉ cần sự cân đối giữa lý và tình sao cho quân bình theo lẽ tự nhiên, mà còn thật ra, trong đời sống đạo, chúng ta hãy... “tin vào Đức Ki-tô Giê-su, để được nên công chính”.⁵ Thật vậy, không phải Luật làm cho người ta nên công chính!

Vâng, nhờ tin vào Đức Ki-tô, chứ không phải găm mạnh, găm nhẹ... kiểu nhờ làm những gì theo kinh nghiệm, trải nghiệm, theo “Luật dạy”. Tính triệt để và tính quyết liệt trong lãnh vực này... hệ tại ân sủng Chúa ban, chúng ta mở lòng đón nhận và cộng tác vào chương trình cứu độ, kế hoạch yêu thương đó của Chúa. “Quả thế, không phàm nhân nào sẽ được nên công chính vì làm những gì Luật dạy”.⁶

Thì ra, khi đặt đức tin lên hàng đầu, chúng ta kỳ vọng một chiều kích siêu nhiên của một Thiên Chúa là Cha Toàn Năng. Thiên Chúa ấy, Đấng Toàn Năng duy nhất ấy là Thiên Chúa Tình Yêu,

⁴ X. Editors of Encyclopaedia Britannica, “Bengal tiger” trong *Encyclopaedia Britannica Online* (<https://www.britannica...>).

⁵ Gl 2,16.

⁶ *Ibid.*

Đấng giàu lòng xót thương. Đấng giàu lòng xót thương ấy đã tạo dựng nên con người hồn-xác và muôn loài thụ tạo. Vì thế, không chỉ trong chiều kích siêu nhiên, mà cả trong tự nhiên, không thực sự cần ai đó phải sắm vai “hồ dữ tấn công”. Chỉ cần thực chất. Cần hiệu quả. Cần tình yêu, tình yêu-xót thương (*merciful love*).

Gợi ý thảo luận

1. Giữa “hồ” và “mèo”, bạn thích con vật nào? Tại sao khi tức giận mèo chỉ biết xù lông, nhe răng, phồng thú...? Thế còn hồ thì sao khi nổi giận? Còn như chính bạn thì sao, khi giận, bạn thích phản ứng theo cách thức nào sau đây (hay tất cả, hay tùy cơ ứng biến): (1) khi như mèo, lúc như hồ; (2) khi gầm mạnh lúc gầm nhẹ; (3) có khi là hồ thường có khi là hồ dữ: có khi gầm mạnh, có khi gầm nhẹ, có khi là hồ thường, có khi là hồ dữ tấn công? Làm sao để diễn tả khuôn mặt xót thương, dung nhan của Đấng giàu lòng xót thương?
2. Đâu là triết lý sống của bạn để thành công trong đạo ngoài đời? Căn cội hơn, đâu là vai trò của đức tin, đức cậy, đức mến... trong thực hành, trong đời sống đạo của chính bạn? “Sự hoán cải quay về với Đức Ki-tô đã dẫn ngài đến việc xoay lại tầm nhìn này, đến mức ngài đã viết thư cho các tín hữu Ga-lát: ‘Chúng ta cũng tin vào Đức Ki-tô Giê-su, để được nên công chính, nhờ tin vào Đức Ki-tô, chứ không phải nhờ làm những gì Luật dạy. Quả thế, không phàm nhân nào sẽ được nên công chính (chỉ) vì làm những gì Luật dạy’ (Gl 2,16)”⁷ là câu Thánh kinh có ý nghĩa thế nào đối với bạn?
3. Còn chính chúng ta, khi được mời gọi đặt đức tin lên hàng đầu, chúng ta cần nuôi hy vọng về một chiều kích siêu nhiên như thế nào? Thiên Chúa Cha Toàn Năng là Đấng giàu lòng xót thương nghĩa là làm sao? Đời sống đạo, sinh hoạt mục vụ cần thực chất, cần hiệu quả, cần tình yêu-xót thương nghĩa là làm sao, như thế nào? Hãy trình bày cụ thể.

11-7-2023, GTHH

⁷ APV 20,23.

TIN TỨC – SINH HOẠT

TIN CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

THÁNH LỄ KÍNH LCTX TRONG THÁNG 08/2023 CỦA TGP SÀI GÒN VÀ CÁC GIÁO HẠT

Kính mời Quý Ông-Bà-Anh-Chị-Em tham dự Thánh Lễ Kính LCTX tại các địa điểm sau:

TỔNG GIÁO PHẬN:

NHÀ THỜ HUYỆN SỸ, Số 1, Tôn Thất Tùng, P. Phạm Ngũ Lão, Q.1, TP.HCM; Lúc 15h, Thứ sáu hằng tuần (Chương trình: 14h00: Tôn Sùng Trái Tim Đức Mẹ. 14g30: Sùng kính Lòng Chúa Thương Xót. 15h00: Thánh Lễ Kính Lòng Chúa Thương Xót).

- Ngày 04/08/2023; **Chủ Tế: LM. Ernest Nguyễn Văn Hưởng**, Chánh xứ Chợ Đũi, Tổng Linh hướng CĐ LCTX Tgp Sài Gòn.

- Ngày 11/08/2023; **Chủ Tế: LM. Michael Nguyễn Tiến Bình**, Giáo xứ Phú Hạnh, hạt Phú Nhuận.

- Ngày 18/08/2023; **Chủ Tế: LM. Phêrô Nguyễn Thanh Nhiệm**, SVD.

- Ngày 25/08/2023; **Chủ Tế: LM. Giuse Đặng Chí Lĩnh**, TTMV TGP Sài Gòn.

CÁC GIÁO HẠT:

- **HẠT CHÍ HÒA: Nhà Thờ Khiết Tâm** (28, đường Long Hưng, P.7 Q. Tân Bình) lúc 17g00, ngày 01/08/2023 (thứ ba ĐT). **Chủ tế: LM. Phêrô Nguyễn Văn Giáo**, Chánh xứ Gx Khiết Tâm, Linh hướng CĐ LCTX hạt Chí Hòa.

- **HẠT GIA ĐỊNH: Nhà Thờ Hiền Linh** (5GH Ngô Tất Tố, P. 22; Q. Bình Thạnh) lúc 17g00, ngày 09/08/2023. **Chủ Tế: LM. Giuse Nguyễn Quốc Vương**, Chánh xứ Gx Hiền Linh.

- **HẠT HÓC MÔN: Nhà Thờ Trung Mỹ Tây** (40/4, Trung Mỹ Tây, xã Trung Chánh, H. Hóc Môn) lúc 15g00, ngày 05/08/2023 (thứ bảy ĐT). **Chủ Tế: LM Đaminh Nguyễn Trung Kiên**, Chánh Xứ Gx Trung Mỹ Tây, Linh hướng CĐ LCTX hạt Hóc Môn.

- **HẠT SÀI GÒN-CHỢ QUÁN:** Nhà Thờ Chợ Quán (120, Trần Bình Trọng, P.2, Q.5) lúc 15g00, ngày 30/08/2023. **Chủ Tế: LM. Gabriel Trịnh Công Chánh**, Chánh xứ Gx Chợ Quán, Linh hướng CĐ LCTX hạt SG-CQ.

- **HẠT TÂN ĐỊNH:** Nhà thờ Thánh Phaolô 3 (262/14, Lê Văn Sỹ, P.14, Q. 3), lúc 17g00, ngày 03/08/2023 (thứ Năm đầu tháng). Chủ Tế: **LM Michael Phạm Trường Trinh**, Chánh xứ Phaolô 3, Linh hướng CĐ LCTX hạt Tân Định.

- **HẠT TÂN SƠN NHÌ:** Nhà thờ Tân Hương (162 Tân Hương, P. Tân Quý, Q. Tân Phú), lúc 15g00, ngày 01/08/2023 (thứ Ba đầu tháng). Chủ tế: **LM. Đa Minh Vũ Ngọc Thủ**, Linh hướng CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì.

- **HẠT THỦ ĐỨC:** Nhà Thờ Thánh Nguyễn Duy Khang (32, đường 25, Kp 1, P. Linh Đông, Q. Thủ Đức) lúc 15g00, ngày 11/08/2023, **Chủ Tế: LM. Phêrô Lê Hoàng Chương**, Chánh xứ Gx Thánh Nguyễn Duy Khang, Linh hướng CĐ LCTX hạt Thủ Đức.

- **XÓM MỚI:** Nhà thờ Thạch Đà (384, Phạm Văn Chiêu, P. 9, Q. Gò Vấp) lúc 15g30, ngày 03/08/2023 (thứ năm ĐT). **Chủ Tế: LM. Giuse Trần Thanh Công**, Chánh xứ Gx. Thạch Đà.

Trước Thánh Lễ, có giờ Cầu nguyện Tôn sùng LCTX.

DANH SÁCH ÂN NHÂN THÁNG 06/2023

DANH SÁCH XIN BẰNG ÂN NHÂN CĐ LCTX TGP SÀI GÒN

HẠT HỌC MÔN:

01. Maria Vũ Thị Kim Liên, Giáo xứ Bùi Môn.
02. Maria Trần Thị Mai & Giuse Trịnh Văn Chí, Giáo xứ Bùi Môn.
03. Lh. Đaminh Đỗ Văn Thước & Lh. Giuse Phạm Trung Hiếu, Giáo xứ Bùi Môn.
04. Maria Đỗ Thị Kim Lan & Giuse Phạm Thanh Hoài, Gx Bùi Môn.
05. Giuse Trịnh Văn Chính & Maria Phạm Thị Xuyên, Gx Bùi Môn.
06. Maria Nguyễn Thị Mưa, Giáo xứ Bùi Môn.
07. Rôsa Phạm Thị Nụ, Giáo xứ Bùi Môn.
08. Giuse Nguyễn Công Chu, Giáo xứ Bùi Môn.
09. Maria Trần Thanh Thúy, Giáo xứ Bùi Môn.

10. Giuse Trần Gia Huy, Giáo xứ Bùi Môn.
11. Giuse Trần Hữu Cảnh, Giáo xứ Bùi Môn.
12. Maria Nguyễn Thị Mai, Giáo xứ Bùi Môn.
13. Giuse Trần Mạnh Xuân, Giáo xứ Bùi Môn.

HẠT XÓM MỚI:

1. Maria Nguyễn Thị Thu Lan, Giáo xứ Bắc Dũng.
2. Lh. Phêrô Nguyễn Văn Thành Trương, Giáo xứ Bắc Dũng.

GIÁO PHẬN XUÂN LỘC:

1. Lh. Đaminh Nguyễn Văn Long, Giáo xứ Xuân Sơn, Giáo hạt Túc Trưng.

ÂN NHÂN HỖ TRỢ TẬP VỞ VÀ DỤNG CỤ HỌC TẬP CHO CÁC EM NGƯỜI DÂN TỘC GP. BUÔN MỀ THUỘT:

1. CD LCTX hạt Xóm Mới: 11.740.000đ+518 cuốn tập+bút tô màu.
2. CD LCTX hạt Gò Vấp: 5.750.000đ.
3. CD LCTX Giáo xứ Bình An, hạt Bình An: 5.000.000đ.
4. CD LCTX Giáo xứ An Lạc, hạt Chí Hòa: 4.000.000đ.
5. CD LCTX Giáo xứ Bình Hưng, hạt Bình An: 2.000.000đ.
6. CD LCTX hạt Hóc Môn: 3.000.000đ.
7. Chị Maria Lê Thị Thịnh, Tr. BCH hạt Tân Định: 2.000.000đ.
8. CD LCTX Giáo xứ Tam Hà, hạt Thủ Đức: 1.000.000đ.
9. CD LCTX Giáo xứ Khiết Tâm, hạt Chí Hòa: 1.000.000đ.

Cha Tổng Linh hướng và Ban Chấp hành CD. Lòng Chúa Thương Xót Tgp Sài Gòn chân thành cảm ơn Quý Ân nhân. Nguyên xin Thiên Chúa, Đấng Từ Bi – Thương Xót bù đắp xứng đáng cho lòng quảng đại của Quý Vị.

TIN HIỆP HỘI LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT GIÁO PHẬN XUÂN LỘC: SINH HOẠT ĐỊNH KỲ - THỨ SÁU ĐẦU THÁNG (07/2023) (Xin xem hình ở trang bìa)

1- Thánh lễ Tạ ơn mừng kỷ niệm tròn 01 năm ngày thành lập Nhà Mẹ LTX tại Giáo Xứ Suối Cát (16.06.2023)

Vào chiều thứ Sáu, ngày 16/06/2023, hơn 100 cụ ông cụ bà thuộc Nhà Mẹ Lòng Thương Xót (Nhà Mẹ LTX) đã hân hoan chào

đón Đức Cha Giuse Đình Đức Đạo về cử hành thánh lễ tạ ơn mừng kỷ niệm tròn 01 năm ngày thành lập Nhà Mẹ LTX tại Giáo Xứ Suối Cát, Giáo Phận Xuân Lộc.

Ngày vui mừng lễ còn có sự hiện diện quý báu của Cha Đặc Trách HHLCTX Giáo Phận, của quý Cha đồng tế, của quý vị Ban Trị Sự HHLCTX Giáo Phận, quý Chức TVBHG giáo xứ, Ban Điều Hành các giáo họ, đại diện Ban Trị Sự các giới, Ban Phục Vụ các đoàn thể và đông đảo bà con giáo dân trong giáo xứ Suối Cát cùng tham dự.

Như thường lệ, đúng 15h00 quý cụ cùng hiệp thông sốt sắng qua phương tiện truyền thông trong Giờ Cầu Thánh Thể và đọc Kinh LTX của HHLCTX được phát trực tuyến từ Nhà Nguyện LCTX Giáo xứ Suối Cát – Trung tâm LCTX của Giáo Phận Xuân Lộc. Sau giờ Cầu và kinh nguyện, quý cụ và cộng đoàn giải lao và ăn nhẹ chuẩn bị cho thánh lễ do Đức Cha Giuse chủ tế.

Vào lúc 17h30, đoàn rước với quý cụ đi đầu bắt đầu tiến bước vào Nhà Thờ. Trong phần đầu lễ trước khi Đức Cha chủ tế làm dấu thánh giá, ông đại diện Nhà Mẹ LTX đã thay mặt tất cả quý cụ cũng như cộng đoàn có lời chào chúc đến Đức Cha, quý Cha và quý Khách; đồng thời báo cáo đôi nét sinh hoạt căn bản của Nhà Mẹ LTX trong suốt 01 năm qua với những điểm nhấn, thuận lợi cũng như khó khăn, và xin được Đức Cha cùng quý Cha hữu trách tiếp tục thương yêu nâng đỡ dìu dắt và hướng dẫn cho sinh hoạt được thêm phần hoàn thiện hơn trong thời gian sắp tới.

Kết thúc những lời tâm tình ý nghĩa của ông đại diện Nhà Mẹ LTX, toàn thể cộng đoàn đồng loạt vỗ tay vui mừng, và thánh lễ bắt đầu cách trang nghiêm sốt sắng.

Trong phần chia sẻ Lời Chúa, Đức Cha Giuse giúp cộng đoàn đi sâu vào sứ điệp Lời Chúa của ngày lễ và từ đó ngài khơi lên trong lòng cộng đoàn, đặc biệt là với quý cụ đang hiện diện, tâm tình tin cậy mến của người con đối với Cha trên trời giàu lòng xót thương và hằng chở che chăm sóc những kẻ trông cậy Người.

Sau Lời nguyện Hiệp lễ, ông trưởng BHG giáo xứ Suối Cát đã thay mặt cộng đoàn hết lòng tri ân Đức Cha Giuse đã vì tình mến thương đặc biệt mà dành thời gian đến với giáo xứ, cách riêng đến với quý cụ ông cụ bà của Nhà Mẹ LTX, và đã ưu ái chủ tế thánh lễ

tạ ơn cầu nguyện cho quý cụ. Đáp lời, Đức Cha Giuse rất vui mừng thể hiện cảm xúc thương mến đến cộng đoàn giáo xứ, cách riêng là quý cụ đang sinh hoạt tại Nhà Mẹ LTX và ngài cũng bày tỏ mối quan tâm đến quý cụ đau yếu bệnh tật không thể sinh hoạt trực tiếp nơi Nhà Mẹ LTX được. Đức Cha bày tỏ lòng cảm ơn đến Cha Chánh Xứ cùng quý Cha Phó và tất cả những ai đã và đang âm thầm cộng tác góp phần chăm lo cho quý cụ. Đức Cha cũng khích lệ mọi người tiếp tục cùng nhau hiệp hành để lan tỏa tình thương Chúa đến trong cộng đoàn, đến với những người đau khổ, người nghèo, những người bị bỏ rơi và những người dễ bị tổn thương nhất.

Kết thúc thánh lễ, quý cụ cùng cộng đoàn được hướng dẫn đến Nhà Ăn giáo xứ để cùng chung chia niềm vui giản đơn mà ý nghĩa qua bữa cơm thanh đạm ấm tình người. Quý cụ và mọi người sau đó ra về trong hân hoan và bình an.

Bài viết: Lm F.X. Nguyễn Hữu Quốc Quân, Gx Suối Cát.

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Suối Cát

2- Hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót hạt Tân Mai mừng lễ Quan Thầy tại Gx. Tân Mai

Sáng Chúa nhật, ngày 25.06.2023, đã có gần 1000 hội viên của hiệp hội Lòng Chúa Thương Xót (HH. LCTX) thuộc 18 giáo xứ trong giáo hạt Tân Mai quy tụ về Thánh đường Giáo xứ Tân Mai để hân hoan mừng lễ Thánh Tâm Chúa Giêsu, bốn mạng HH. LCTX giáo hạt.

Khởi đầu ngày lễ hôm nay, các hội viên cùng sốt sắng lần hạt kính Lòng Chúa Thương xót để dâng những hy sinh cầu nguyện cho toàn thế giới. Sau đó cha Gioan B. Lại Anh Tuấn, Chánh xứ Xuân Hòa – đặc trách HH. LCTX giáo hạt Tân Mai gặp gỡ và chia sẻ những vấn đề liên quan đến sinh hoạt của Hiệp Hội trong suốt một năm qua, và lên kế hoạch cho những dự định sắp thực hiện của HH. LCTX.

Kế đó, cha đặc trách Gioan B. giới thiệu cha Quản Hạt Vinh Sơn Nguyễn Mạnh Cường. Cha Vinh Sơn chia sẻ với các hội viên về sự Hiệp Hành – Hiệp Thông – Tham Gia và Sứ Vụ. Ngài mời gọi các hội viên cùng tham gia với sứ mạng của Giáo hội, Giáo phận,

Giáo hạt là mang Lòng Thương Xót của Chúa đến với mọi người và nhất là đến với những người nghèo khổ, neo đơn.

Đúng 10:00, cuộc rước kiệu Lòng Chúa Thương Xót từ nhà mục vụ Giáo xứ Tân Mai lên Thánh Đường. Cha Quản hạt Vinh Sơn đã chủ tế Thánh lễ kính Thánh Tâm Chúa Giêsu, xin ơn Bình an cho từng người trong HH. LCTX giáo hạt và cho toàn thể giới. Trong phần chia sẻ Lời Chúa, Cha Giuse Lê Trọng Tiến – Chánh xứ Thánh Giuse đã quảng diễn về Thánh Tâm Chúa Giêsu, nơi có tình yêu vô biên vượt trên sự hiểu biết của con người. Ngài mời gọi mỗi người hãy có trái tim yêu thương như Thánh Tâm Chúa để cuộc đời được lan tỏa sự yêu thương và hạnh phúc. Sau phần hiệp lễ, đại diện Ban Phục Vụ HH. LCTX giáo hạt Tân Mai dâng lời cảm ơn đến Cha quản hạt, cha đặc trách và quý cha đồng tế đã dành nhiều sự yêu thương và khích lệ để HH. LCTX giáo hạt Tân Mai có ngày lễ bốn mạng hết sức long trọng và trang nghiêm. Xin chúc mừng HH. LCTX giáo hạt Tân Mai được Thánh Tâm Giêsu an ủi và ban sức mạnh thần linh hầu giúp cho các hội viên mạnh dạng làm chứng nhân cho Lòng Thương Xót của Chúa giữa thời đại hôm nay.

Tin/ảnh: BTT Giáo hạt Tân Mai

3- Ngày hành hương đầu tháng 7 của HHLCTX giáo hạt Hồ Nai

Vào chiều Thứ Sáu 07/07/2023, đông đảo anh chị em thuộc HHLCTX giáo hạt Hồ Nai hành hương trung tâm LCTX giáo phận tại giáo xứ Suối Cát.

Dưới sự hướng dẫn của Cha Đặc Trách HHLCTX hạt Hồ Nai, đoàn hành hương giáo hạt đã sớm hiện diện tại Trung Tâm để làm Giờ Kinh LTX và học tập chủ đề Hiệp Hành mà Giáo Hội, Giáo Phận đang cố võ khích lệ toàn thể thành phần Dân Chúa hưởng ứng. Trong lúc đó có quý Cha ngồi Tòa giải tội và nhiều hối nhân đã đến xưng tội.

Cao điểm của buổi hành hương là Thánh lễ kính LCTX với sự chủ sự của Cha Tổng Đại Diện Đaminh Nguyễn Tuấn Anh. Cùng đồng tế Thánh lễ có Cha Quản Hạt Hồ Nai, Cha Đặc Trách HHLCTX hạt Hồ Nai và một số Cha trong và ngoài giáo hạt, giáo xứ. Tham dự thánh lễ còn có sự hiện diện của một số tu sĩ đại diện thuộc Hạt Gia Ray.

Thánh lễ được cử hành cách trang nghiêm và sốt sắng với bài chia sẻ Lời Chúa thật sâu sắc và thiết thực của Cha Tổng Đại Diện chủ tế thánh lễ.

Sau phần Lời nguyện hiệp lễ, vị đại diện HHLCTX giáo hạt Hồ Nai đã thay mặt cộng đoàn gửi lời cảm ơn và những tâm tình chân thành quý mến đến Cha Tổng, quý Cha, Thầy Phó Tế, quý Tu sĩ và mọi người tham dự. Trong lời đáp từ, Cha Tổng khen ngợi HHLCTX hạt Hồ Nai cùng với quý Cha, quý Ban hữu trách đã có sự cộng tác sắp xếp chương trình sinh hoạt cũng như lo liệu Thánh lễ rất chu đáo và nhịp nhàng. Ngài cũng cảm ơn Cha đặc trách HHLCTX của giáo phận, giáo hạt, quý Cha đồng tế và cộng đoàn vì sự hiện diện và tinh thần hiệp hành sống động cho giáo phận nhà. Ngài khích lệ cộng đoàn tiếp tục chung tay, chung sức, hiệp hành với chương trình chung của giáo phận và tích cực sống làm chứng cho Chúa, loan truyền tình yêu Chúa cho mọi người.

Kết thúc Thánh lễ, mọi người ra về trong bình an và niềm vui rạng rỡ trên khuôn mặt, trao cho nhau những nghĩa cử yêu thương từ sự cảm nghiệm về LCTX.

Bài viết: Lm F.X. Nguyễn Hữu Quốc Quân, Gx Suối Cát.

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Suối Cát

4- Ngày tĩnh huấn của quý Ban Phục Vụ HHLCTX giáo hạt Biên Hòa

Vào đầu giờ chiều hôm thứ Ba 11/07/2023, Anh chị em Ban Phục Vụ HHLCTX Hạt Biên Hòa đã hân hoan về với Trung tâm LCTX giáo phận tại giáo xứ Suối Cát để tĩnh huấn. Theo chương trình, đợt tĩnh huấn này diễn ra trong 2 ngày với số hội viên tham dự gần 60 người thuộc 11 giáo xứ trong Giáo Hạt Biên Hòa.

Khởi hành từ giáo xứ Bến Gỗ vào quãng trưa, đoàn đã về tới trung tâm LCTX giáo phận lúc 14h30 và được đón tiếp chu đáo bởi Anh chị em HHLCTX giáo xứ Suối Cát. Sau khi đã ổn định phần tiếp đón và nhận phòng, các Anh chị em HHLCTX đã làm Giờ Kinh LTX tại Nhà Nguyện LTX lúc 15h00 chung với Giờ phát trực tuyến của giáo xứ Suối Cát.

Kết thúc Giờ Kinh LTX, đoàn đã di chuyển sang Hội Trường Nhà Mục Vụ để học tập thảo luận về chủ đề Hiệp Hành nơi Giáo xứ và Hội đoàn do Cha Martinô Trần Vũ Xuân Cảnh, Phó xứ Suối Cát

hướng dẫn. Sau đó, mọi người sinh hoạt tự do và dùng bữa cơm chiều tại Nhà Ăn của giáo xứ.

Vào lúc 19h00, Cha Phaolô Đoàn Thanh Phong – Chánh xứ Bến Gỗ - Đặc trách HHLCTX hạt Biên Hòa đã chủ trì sinh hoạt và hướng dẫn, chia sẻ với các Anh chị em của Hiệp Hội về vấn đề Hiệp Hành nơi Gia đình. Sau ít phút giải lao, các Anh chị em Hiệp Hội tiếp tục có giờ sinh hoạt nội bộ Hạt và nghỉ đêm.

Sáng sớm hôm sau ngày 12/07/2023, Anh chị em thức dậy và tham dự Thánh lễ sốt sắng tại Nhà Nguyễn LTX do Cha Đặc Trách Phaolô cử hành. Sau thánh lễ, Anh chị em dùng điểm tâm sáng và lên đường sinh hoạt cùng nghỉ ngơi tại Biển Lagi – Bình Thuận.

Kết thúc 02 ngày thường huấn, ai nấy đều phấn khởi vui mừng và chắc hẳn đã thu gặt được “chút gì với Chúa và với nhau” trong tình thương yêu huynh đệ.

Bài viết: Lm F.X. Nguyễn Hữu Quốc Quân, Gx Suối Cát.

Hình ảnh: Ban Truyền Thông Suối Cát

5- Chương trình hành hương kính LCTX tháng 8 năm 2023 tại Gx Suối cát.

Thứ Sáu, ngày 04/08/2023

Giáo hạt Tân Mai phụ trách

- **Thánh lễ:** Lễ Chúa Hiên Dung (Lễ phục trắng)

Chủ đề: Cầu cho các gia đình sống tinh thần Hiệp Hành: mỗi thành viên biết biến đổi để xây dựng gia đình thành mái ấm của LCTX

Chương trình tổng quát (chiều):

14g00' – 14g30': Đón tiếp

14g30' – 15g00': Lần chuỗi Lòng Chúa Thương Xót

15g00' – 15g40': Học hỏi về chủ đề tháng 08 (Cha đặc trách hạt Tân Mai)

15g40' – 16g00': Giải lao, chuẩn bị đoàn rước

16g00' – 17g30': Thánh lễ (Đức Cha chủ sự)

Lm. Giuse Trần Phú Sơn

Đặc trách HH. LCTX – Gp. XL

DIỄN ĐÀN

NGƯỜI LỮ HÀNH HY VỌNG

TRÂM THIÊN THU

Đời là bể khổ. Ai cũng có thể cảm nhận điều đó. Vì thế mà luôn phải cố gắng. Thánh Augustinô nhận định: *"Tâm hồn chúng ta mãi khắc khoải cho đến khi nào được nghỉ yên trong Chúa. Đối với tôi, tất cả những gì không phải từ Chúa đều là sự bần cùng. Vì thế, với tâm hồn sùng mộ và trọn vẹn, sự thỏa nguyện sung mãn và cuộc sống hạnh phúc của các linh hồn chính là việc nhận biết Đấng dẫn đưa anh em vào chân lý, bản chất của chân lý anh em hoan hưởng, và mối liên kết anh em với sự vô biên tối thượng"*.

Đau khổ như cái ghét, không bao giờ hết, luôn phải loại bỏ nó. Tuy nhiên, đau khổ lại có giá trị đặc biệt, thế nên Chúa Giêsu khuyên vác thập giá hằng ngày. Thánh Charles de Foucauld cho biết: *"Trên thế giới đau thương này có một niềm vui mà các thánh và các thiên thần trên Thiên Đàng không được hưởng – đó là được cùng đau khổ với Người Yêu Dấu của chúng ta. Dù cuộc sống có gian truân đến đâu, chuỗi ngày thể lương của chúng ta có lê thê đến mấy, chúng ta cũng đừng bao giờ rời xa chân Thập Giá trước khi Chúa muốn. Thầy Chí Thánh thật nhân lành đã cho chúng ta, những tâm hồn yêu mến Thập Giá, được cảm nghiệm sự ngọt ngào của nó, nếu không phải luôn luôn thì ít ra là vẻ đẹp và sự cần thiết của nó"*.

Cuộc đời là chuyến lữ hành đau khổ, nhưng luôn tràn trề hy vọng. Cuộc sống không có đau khổ thì không còn là cuộc sống. Đau khổ là thứ gia vị đặc biệt làm cho cuộc đời đáng sống. Sống kết hiệp đau khổ với Cuộc Khổ Nạn của Chúa Giêsu để cứu độ chính mình và người khác. Nhà thần bí CP Julian Norwich chia sẻ: *"Khi bị trở tít và cô quạnh trong nỗi ngao ngán, chán chường với cuộc sống và bức dọc với bản thân, tôi đã nhẫn nại để tiếp tục sống giữa những khó khăn... Ngay sau đó, Chúa lại ban cho linh hồn tôi niềm an ủi và thanh thản trong hoan lạc và vững tin"*. Đau khổ là Đại Hồng Ân. (Nhật Ký Thánh Faustina, 57 & 779) Chịu đau khổ là xác

định tình yêu dành cho Thiên Chúa.

CUỘC LỮ HÀNH

Như một dòng sông, cuộc sống là một hành trình vừa động vừa tĩnh, mang nhiều sắc thái, nhiều tiết tấu, nhiều cao độ. Bắt đầu cuộc đời từ khi hình thành sự sống trong lòng mẹ, ngày mẹ khai hoa nở nhụy, mẹ vui vì bắt đầu mùa xuân của con, nhưng có khi mẹ cũng quan ngại hoặc lo buồn vì những mùa khác của đứa con...

Hành trình cuộc sống nhiều khê, không hề đơn giản chút nào. Sống là đấu tranh, là vươn lên không ngừng, dù sống ở cương vị nào. Mỗi người là một cá thể riêng biệt nhưng vẫn hài hòa trong một tổng thể, và luôn có những thời điểm khởi đầu, hành trình tâm linh cũng tương tự. Trong cuộc lữ hành trần gian, chúng ta được Chúa Giêsu căn dặn: *"Anh em hãy canh thức, vì anh em không biết ngày nào Chúa của anh em đến"* (Mt 24:42; Mc 13:33).

Theo đại nhân Khổng Tử, đời người cần có 5 đức tính: Ôn, Lương, Cần, Kiệm, Chính.

1. ÔN – "Ôn" là ấm, nghĩa là ôn hòa chứ không cực đoan. Không ôn hòa, người ta sẽ thiên tư, lệch lạc, buông thả hoặc cuồng nhiệt. Người Việt có câu: *"Khôn cho người ta rái, dại cho người ta thương, dở dở ương ương chỉ tổ cho người ta ghét"*. Ôn ở đây là một động thái dứt khoát và nghiêm túc – không khô khan, không nửa vời, không tiêu cực. Nếu là người có tôn giáo thì không cuồng tín, Chúa ghét những kẻ nửa vời, hăm hăm (Kh 3:16).

2. LƯƠNG – "Lương" là lương thiện, tốt lành, chân thật. Con người vốn dĩ có xu hướng vị kỷ, do vậy mà luôn phải nỗ lực sống tốt hơn. Leo dốc rất khó, thả dốc rất dễ. Sống tốt không chỉ là tránh điều ác (tiêu cực) mà còn phải hăng say làm điều thiện (tích cực).

3. CẦN – "Cần" là siêng năng, chịu khó. Tinh thần thì linh hoạt nhưng thân xác luôn nặng nề, yếu hèn (Mt 26:41). Có những điều mình muốn thì mình không làm, mà điều mình không muốn thì mình lại làm (Rm 7:15, 19). Con người là vậy, rất yếu đuối, đôi khi mâu thuẫn với cả chính mình. Nhưng không vì thế mà thất vọng, buông xuôi, mà phải nỗ lực vươn lên.

4. KIỆM – "Kiệm" là tiết kiệm, không hoang phí. Kiệm ở đây không giới hạn theo nghĩa vật chất mà còn bao hàm các nghĩa

khác, nghĩa là không hoang phí thời gian cho các hoạt động vô bổ, không hoang phí ánh mắt, không hoang phí lời nói, tai nghe, không hoang phí thái độ, không hoang phí tình cảm, không hoang phí ý nghĩ,... Cuộc sống luôn phải điều độ, chừng mực. Thánh Phanxicô Salê so sánh: *"Ít nói không là nói ít, mà là không nói những điều vô ích"*.

5. CHÍNH – "Chính" là ngay thẳng, đứng đắn. Thánh Giuse là người công chính nhờ khiêm nhường và tuân phục. Người ít nói hoặc ít cười chưa hẳn là người nghiêm trang và đứng đắn. Không thành kiến với người khác cũng là động thái ngay thẳng, sống nghiêm túc. Phải có tình yêu thương thực sự mới khả dĩ "vui với người vui, buồn với người buồn" (Rm 12:15).

Đời người như viên đá cuội lăn mòn trên những con dốc đời, rồi một ngày nằm chết lẻ loi bên vệ đường mà vẫn trần trở không nguôi, vì bao mơ ước chưa trọn vẹn! Khi tư tưởng chín muồi thì thân xác bắt đầu rã rời. Đó là một nghịch lý, nhưng là nghịch-lý-thuận, và cũng có thể là sự nghiệt ngã của cuộc đời. Cũng là con người, có người sung sướng từ trứng nước, có người lại đau khổ, không chút thanh thản, chịu thiếu thốn suốt đời.

Không thể hiểu hết triết lý cuộc sống? Nhà soạn nhạc Beethoven nói: *"Cảm ơn Chúa, tôi viết được nhạc, còn ngoài ra tôi chẳng làm được gì."* Đại văn hào Shakespeare nói: *"Có người sinh ra được sự nổi tiếng rơi vào mình, có người tìm mãi cũng thấy, nhưng có người tìm cả đời cũng không thấy"*. Thật bí ẩn, con người không thể hiểu thấu! Người ta có câu: *"Một đời đánh phấn đeo hoa, một đời khổ ải cũng qua một đời"* (Hát Xẩm). Đời thế đấy!

Giá trị cuộc đời không được đo bằng "chiều dài" mà đo bằng "chiều sâu". Thánh Catarina khuyên: *"Cuộc đời là chiếc cầu, hãy đi qua chứ đừng dừng lại trên đó"*. Còn nhà toán học Pythagore (Pythagóras ho Sámios) cảnh báo: *"Đừng thấy bóng mình to mà tưởng mình vĩ đại"*. Cái ảo tưởng của con người thật đáng sợ!

NIỀM CẬY TRÔNG

Đức Cậy là một trong ba đức đối thần quan trọng. Đây là câu chuyện có thật do chính tác giả kể lại, bình thường mà rất đặc biệt. Trên trang All-About-The-Virgin-Mary.com, Carlos Sievert Callejo cho biết:

Tôi 63 tuổi. Bác sĩ chẩn đoán tôi bị ung thư gan hồi tháng 1-1999. Sau một năm buồn bã, đau khổ, tuyệt vọng, tôi lại tin vào Thiên Chúa, và tôi thoát “án tử” mà bác sĩ tiên báo. Tôi vui sống và kể lại “kinh nghiệm đau thương” cho các bệnh nhân ung thư nghe để họ không tuyệt vọng về cái chết được báo trước. CHỈ CÓ THIÊN CHÚA BIẾT MỌI SỰ.

Hồi trẻ, tôi rất khỏe mạnh và đầy sức sống. Tôi là đội trưởng đội bóng rổ và bóng đá Don Bosco, tôi khá hầu hết các môn thể thao và các hoạt động ngoại khóa. Giữa năm 1998, vợ tôi thấy có điều gì đó khác ở tôi và nói tôi lưu ý. Nàng cảm thấy tôi không còn như trước nên nhận biết khi tôi sụt cân, yếu sức và hay cáu gắt. Vợ tôi cương quyết bắt tôi đi xét nghiệm.

Năm 1986, tôi phát hiện mình bị tiểu đường, di truyền từ mẹ tôi. Trong 2 năm đầu, hằng ngày tôi đi châm cứu và uống 1 chén nước dưa đắng (ampalaya) để kiểm chế đường máu. Suốt 10 năm tôi dùng các loại thảo dược mà bác sĩ kê toa, mức đường trung bình khoảng 200 mg. Rồi tôi được bác sĩ khuyên tiêm insulin (Humulin N) vì ít phản ứng phụ và biến chứng.

Năm 1996, sau vài lần xét nghiệm và siêu âm, tôi lại phát hiện bị sạn thận. Tháng 3-1997, bác sĩ khuyên phẫu thuật lấy sạn trước khi chứng tiểu đường nặng hơn. Tuy nhiên, chứng nôn mửa, choáng váng và bao tử khiến tôi khó chịu sau khi nội soi bụng (laparoscopy), bác sĩ nói tôi sụt cân vì tiểu đường chứ không phải sạn thận làm tôi khó tiêu hóa. Năm 1998, tôi vẫn sụt cân nhiều trong vòng 6 tháng. Bác sĩ nói không sao vì tôi cần giảm thuốc. Nhưng vợ tôi không đồng ý với bác sĩ và muốn tôi xét nghiệm lại.

Tháng 1-1999, bác sĩ nói tôi phải phẫu thuật mở dạ dày (gastroscopy), nhưng không thấy có vấn đề gì. Vợ tôi khẳng định bắt bác sĩ xem lại. Vẫn không phát hiện được gì. Vợ tôi không tin là tôi không có vấn đề và bắt tôi phải chụp CT bụng. Rõ ràng tôi có khối u 4 cm x 3,1 cm ở lá gan bên phải. Tôi phải hóa trị 5 lần – trên mức bình thường. Khối u ác tính được xác định và tôi được chụp CT để xem có phải là ung thư di căn tới phổi và các bộ phận khác hay không. Nếu dương tính, bác sĩ sẽ cố gắng hết sức và tôi chỉ còn chờ tử thần đến.

Nhưng sau vài lần xét nghiệm để xác định di căn (metastasis), bác sĩ thấy ung thư vẫn chỉ ở gan chứ không di căn tới các nội tạng khác. Tôi được giới thiệu tới một bác sĩ chuyên khoa ung thư. Bác sĩ hỏi tôi có uống rượu nhiều hay hút thuốc nhiều không, có bị tiêu chảy, siêu vi hoặc gia đình có ai bị ung thư không. Họ hỏi vậy để cố gắng tìm nguyên nhân gây ung thư của tôi. Tôi chỉ uống rượu hoặc hút thuốc khi xã giao thôi. Siêu vi, tiêu chảy và lịch sử bệnh ung thư đều âm tính. Tôi không biết rõ nguyên nhân, tôi nghĩ có thể do thực phẩm.

Sau vài lần xét nghiệm và được tư vấn của các bác sĩ ở Trung tâm Y khoa Makati, tôi được phẫu thuật cắt khối u ác tính. Bác sĩ nói cuộc phẫu thuật phải kéo dài từ 4 tới 6 giờ. Tôi nhập viện ngày 4-1-1999, và được ấn định phẫu thuật ngày 5-1-1999. Vì tôi yếu gan, máu khó đông. bác sĩ không dám mạo hiểm trong trường hợp của tôi và quyết định để máu tôi đông ít nhất 70 tới 80% mới rạch dao mổ, vì họ không muốn tôi chảy máu nhiều mà chết. Sau 4 ngày dùng thuốc để cải thiện việc đông máu, tôi được phẫu thuật lúc 7 giờ sáng ngày 8-1-1999.

Thật ngạc nhiên, tôi tỉnh lại và hỏi vợ nhiều câu hỏi. Vợ tôi không trả lời. Tôi nghi vợ muốn giấu tôi nên bảo tôi đợi bác sĩ đến giải thích. Tôi nghi có điều gì đó bất ổn. Họ lấy chất dịch trong gan để làm sinh thiết. Khối u xấp xỉ 10,5 cm x 4,2 cm ở lá gan bên phải, lớn hơn so với lần chụp CT. Tôi cần dùng liệu pháp khác cho bớt đau đớn. Tôi nghe bác sĩ cho vợ tôi biết rằng tôi chỉ còn sống thêm được 4 tới 6 tháng. Tôi được hóa trị mỗi tháng 3 lần trong 6 tháng (tổng cộng 18 lần), chi phí là 1 triệu peso (tiền Philippines, gần 500 triệu tiền VN). Một số tiền quá lớn đối với gia đình tôi. Cơ may hồi phục chỉ từ 5 tới 20%. Tôi bảo vợ để dành tiền cho gia đình, nhưng vợ tôi xin tôi hóa trị bằng mọi giá, chỉ mong tôi sống.

Tôi tuyệt vọng. Tôi không muốn gặp bất kỳ ai. Tôi đến với Chúa qua những lời cầu nguyện và niềm tin thác vào Ngài, xin Ngài ban sức mạnh cho tôi chịu đựng chứng ung thư. Trong 2 tuần tôi cầu nguyện như chưa bao giờ cầu nguyện để nài van Ngài can thiệp và giúp đỡ. Tôi bắt đầu chấp nhận và dâng mọi sự cho Ngài. Tôi làm tuần cửu nhật kính Đức Mẹ Hằng Cứu Giúp ở Baclaran. Tôi tới Baclaran vào các ngày thứ Tư trong cơn đau nhức. Tôi cố gắng giành lại sự sống. Tôi hoàn toàn tin thác vào Chúa. Tôi làm các

tuần cửu nhật kính các vị thánh khác cùng với bạn bè và người thân.

Tôi phải hóa trị 10 ngày sau lần phẫu thuật không thành công, nhưng vợ tôi muốn tôi phẫu thuật lại vào ngày 5-3-1999, sau khi chờ cho tôi hồi sức. BS Angelito Tingcungco bắt đầu phẫu thuật lúc 5:30 sáng. Tôi thấy một người mặc áo trắng bước vào. Chưa đầy 10 giây, bác sĩ gọi tên tôi. Tôi nghĩ là có sự can thiệp của Chúa. BS Tingcungco xem bệnh án và ảnh chụp CT và nói tôi có thể sống thêm 10 tới 15 năm. Tin vui nhất đời tôi. Bác sĩ hẹn ngày 5-3-1999 tôi hóa trị đợt đầu, cứ hai tháng một lần.

Sau đợt hóa trị lần hai, tôi lo bao tử tôi sẽ nặng hơn, vì bác sĩ bảo ung thư đã di căn tới bao tử. Người em họ mời tôi tới Tuguegarao dự lễ khánh thành nhà thờ Minore dâng kính Đức Mẹ ở Piat ngày 22-6-1999. Hôm đó tôi cảm thấy không đau nhức. Tôi biết Đức Mẹ đã giúp tôi để tôi có cơ hội tới chỗ này chỗ nọ, như Đức Mẹ ở Manaoag, Đức Mẹ khóc ở Baguio và Zamboanga. Tôi cầu nguyện trong nhà thờ, và cơn đau càng lúc càng giảm. Nhờ ơn Chúa giúp, nhờ lời cầu nguyện của gia đình và bạn bè, khối u của tôi giảm còn 2,5 cm. Đúng là phép lạ. Tôi được hẹn hóa trị 4 đợt, lần cuối vào tháng 10-1999.

Các bác sĩ Hoa Kỳ không thể tin tôi có thể sống thêm được 8 tháng. Họ nói tôi may mắn gặp được bác sĩ giỏi ở Philippines và lời cầu nguyện của tôi đã giúp tôi, vì thế tôi nên tiếp tục cầu nguyện. Nhưng họ vẫn không có kết luận chính xác, và họ muốn làm sinh thiết lại. Sau ba tuần, người ta xác định được đó là ung thư biểu bì gan (Hepatocellular Carcinoma).

Khi ở Hoa Kỳ, tôi đến nhiều nhà thờ, tham quan cả “chiếc cầu thang kỳ lạ” của nhà nguyện Loretto, nhà thờ Sanctuario Chimayu, Hang Lộ Đức ở Maryland, nhà thờ Thánh Tâm ở Washington và nhiều nơi khác để xin Chúa thương giúp. Tôi cầu xin ơn Chúa gần 30 năm. Tôi trở nên nhạy cảm và dễ khóc khi cầu nguyện với Chúa, tạ ơn Ngài đã ban cho tôi cuộc sống thứ hai. Tôi tới Đức Mẹ ở Piat ngày 22-6-2000 và tới Đức Mẹ ở Manaoag để tạ ơn cùng với các vị thánh khác đã nguyện giúp cầu thay cho tôi. Tới nay, tôi vẫn chân thành cầu nguyện và tạ ơn Chúa vì bao ơn lành Ngài đã ban cho tôi.

Nỗi thất vọng và sự u sầu là kẻ thù nguy hiểm. Hãy để Chúa chăm sóc bạn. Ngài không bao giờ để bạn thất vọng nếu bạn thật lòng kêu xin Ngài giúp đỡ. Hãy ghi nhớ Lời Chúa: "*Cứ xin thì sẽ được, cứ tìm thì sẽ thấy, cứ gõ cửa thì sẽ mở ra cho*" (Mt:7-8; Lc 11:9-10). Các bác sĩ "bó tay" và nói tôi sắp chết, tôi chỉ còn biết cậy trông Chúa. Tôi cầu nguyện bằng chính lời Chúa Giêsu: "*Lạy Cha, nếu có thể được, xin cho con khỏi phải uống chén này. Tuy vậy, xin đừng theo ý con, mà xin theo ý Cha*" (Mt 26:39). Và tôi tâm sự với Chúa: "*Lạy Chúa, con xin dâng đau khổ của con cho Chúa và xin để đau khổ trở thành cách con nói rằng CON YÊU CHÚA*".

Bây giờ tôi làm việc tông đồ bằng cách thăm viếng các bệnh nhân ung thư ở Trung tâm Y khoa Makati và tới gia đình của các bệnh nhân. Tôi nói với họ về kinh nghiệm của tôi, an ủi họ và khuyên họ đừng tuyệt vọng mà hãy tin thác vào Chúa. Ngài luôn sẵn sàng giúp bạn nếu bạn kêu xin Ngài với tấm lòng thành tín.

Tôi kể ra điều này vì muốn nói với bạn rằng HÃY CẦU NGUYỆN và HOÀN TOÀN TÍN THÁC VÀO THIÊN CHÚA. Cầu nguyện và tin tưởng tuyệt đối vào Ngài thì Ngài sẽ không để bạn thất vọng. Điều đó đã xảy ra với tôi thì chắc chắn cũng sẽ xảy ra với bạn!

(Còn tiếp 1 kỳ)

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày lễ Nhớ Thánh Alphongsô Maria Liguori, GM, Tiến sĩ (1/8); Thánh Louis (25/8) và Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục (8/8).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN

Kính Chúc Mừng Bổn Mạng

**ĐỨC CHA ALPHONGSÔ NGUYỄN HỮU LONG, GM GP VINH
ĐỨC CHA LOUIS NGUYỄN ANH TUẤN, GM GP HÀ TĨNH
ĐỨC CHA ĐAMINH HOÀNG MINH TIẾN, GM GP HƯNG HÓA**

Kính chúc quý Đức Cha hưởng trọn niềm vui thánh thiện. Nguyện xin Thánh Quan thầy luôn che chở và đồng hành cùng quý Đức Cha trong sứ vụ Mục Tử.

HUẤN LUYỆN TU SĨ TRẺ NGÀY NAY: NIỀM VUI VÀ THÁCH ĐÓ

Tu sỹ Giuse Vinh Sơn Ngọc Biển, SSP

Trong bài "Những yếu tố làm nên người tu sĩ thừa sai thời @" đã đăng trong Nội san Ra khơi số 4, có nhắc đến: căn tính thừa sai và tính cấp thiết của việc đào tạo nhà thừa sai, để trở thành một Marketing của "Lời" trong xã hội thời @ (1).

Trong bài viết này, người viết cũng muốn tiếp tục dòng suy tư đó khi bàn đến vai trò của người huấn luyện, sứ mạng và hướng đích của nhà đào tạo.

Dẫu biết rằng, công việc đào tạo chính yếu là của Chúa Thánh Thần, chúng ta chỉ là những người cộng tác viên vào công trình đó mà thôi. Mặt khác, mang trong mình những yếu đuối của con người, nhiều khi chúng ta ngại nói đến, hay không dám đảm nhận vai trò cao quý này.

Khi đặt bút viết về đề tài này, chính tác giả cũng cảm thấy e ngại và xấu hổ khi biết bao điều căn bản mình chưa hoàn thiện. Kinh nghiệm chẳng là bao. Học hành còn hạn chế. Ấy vậy mà dám viết về một đề tài lẽ ra phải dành cho những vị lão luyện, có bề dày kinh nghiệm trong lãnh vực đời tu cũng như huấn luyện. Nhưng thiết nghĩ, phải chăng đây chính là dịp để đương sự cảm thông, chia sẻ với gánh nặng của những nhà đào tạo đã, đang và sẽ kề vai gánh vác công việc vừa cao quý và cũng đầy chông gai này.

1. Vai trò của người huấn luyện

Những người lãnh trách vụ đào tạo là những người được bề trên tín nhiệm trao phó cho công việc này cách thận trọng. Làm sao để việc đào tạo luôn thể hiện được sự hiệp thông và cộng tác với nhóm đào tạo. Quý ơn gọi và thương ứng sinh với con tim mục tử. Làm cho ứng sinh thấy sức hấp dẫn của ơn gọi và khích lệ ứng sinh chấp nhận những đòi hỏi của ơn gọi (2). Vì thế, họ là những người phải định hướng công cuộc đào tạo của họ cũng như những người thụ huấn theo ý muốn của Thiên Chúa, theo giáo huấn của Giáo Hội, theo đặc sủng và linh đạo riêng, cũng như sứ mệnh tông đồ mà Hội dòng, Tu đoàn, Tu hội của mình nhắm tới. Đây là một công việc rất khó khăn.

1.1. Những khó khăn của nhà đào tạo

Trong vai trò của người đào tạo, chúng ta đều cảm thấy nghèn nghẹn trong cổ họng, vì có những kết quả ngọt ngào, an ủi. Nhưng cũng có những kỷ niệm chua chát, đắng cay đến nặng lòng. Bởi vì thế hệ trẻ ngày hôm nay khác trước kia rất nhiều.

Nếu trước kia, các tu sĩ hoàn toàn phó thác mọi sự cho Chúa trong tay bề trên, luôn coi ý bề trên là ý Chúa. Sống thật thà đơn sơ với ý ngay lành. Họ luôn ý thức căn tính của mình sẽ là tu sĩ hay linh mục, đồng thời cũng chuẩn bị cho xứng đáng với những danh hiệu, địa vị mà họ sẽ đảm nhận trong tương lai. Thì, ngày nay lại không phải vậy! Dầu vẫn có những yếu tố đó. Ngày nay, mặt bằng về tri thức có thể hơn hẳn trước kia, sự hiểu biết sâu rộng nhờ vào những phương tiện hỗ trợ đã làm cho người tu sĩ trẻ hôm nay nắm bắt được những ưu thế và tinh tế trong những đổi thay của xã hội cũng như khoa học..., nhưng về chiều sâu đạo đức, kính trên nhường dưới, sống đức ái, thật thà, và ý hướng ngay lành (tức là tâm tu), thì thua xa các bậc cha anh, tiền bối của họ.

Nếu trước kia, người tu sĩ không hề đòi hỏi, thận trọng trong mọi việc, hoàn toàn sống vì Chúa, cho Chúa và trong Chúa. Chuyên lo phụng thờ Chúa và cứu các linh hồn. Coi thầy dạy như là người chỉ đường dẫn lối, họ rất đề cao tinh thần "Tôn sư trọng đạo". Thì ngày nay, ngược lại, người tu sĩ luôn đòi hỏi, thiếu kính nghiêm trưởng thành, dòn mỏng và hay bị virus của xã hội hưởng thụ, tiền bạc, tình dục cuốn hút và đánh gục. Những gợi ý của thầy dạy, họ luôn coi là lỗi thời và không hiểu họ. Nhiều khi họ cho là "Tự nhiên biết" mà không cần người khác hướng dẫn. Nếu không phản đối được, họ nín thở một mạch cho qua cầu, và, khi có cơ hội, họ sẵn sàng bùng lên chống đối, hoặc qua cầu rút ván. Đây chính là điểm khó khăn cho các nhà đào tạo vì sự khoảng cách về thế hệ, mô hình và tâm thức. Hơn nữa, nhà đào tạo thời nay cảm thấy khó khăn hơn rất nhiều khi đảm nhận vai trò đồng hành, cảm thông và chia sẻ. Nói rõ ra là một phương pháp "Thương lượng", trong khi người tu sĩ trẻ lại muốn khẳng định mình.

Nhưng điều mà các nhà đào tạo ngày nay cảm thấy "Gai góc" hơn bao giờ hết có lẽ là vấn đề luân lý của các Ứng sinh. Điển hình như: đồng tính; nghiện rượu, bia; và, không thật. Một trong ba vấn nạn trên được coi là không phù hợp với bản tính của người tu sĩ

ngay từ đầu đó là đồng tính. Tâm bệnh này, nó đi ngược lại với ý định ban đầu của Thiên Chúa trong vấn đề thiết lập hôn nhân, cũng vậy, đương nhiên nó hoàn toàn không phù hợp với ơn gọi tu trì. Và lẽ dĩ nhiên, các ngài không thể thân nhận những trường hợp này vào trong cộng đoàn tu trì. Còn hai vấn nạn sau là nghiện rượu, bia và không thật mới là điều đáng quan tâm. Người nghiện rượu, bia! Họ là những người bị ma men tiêu khiển, khi phải chọn lựa, họ không đủ ý thức để "Chọn sao cho trọn". Tức là họ luôn bị lệ thuộc vào sự kích thích của rượu bia. Công việc học hành, kinh sách và các việc khác mà nhà dòng trao phó, họ không đủ tư cách và tự chủ để thi hành. Còn trường hợp không thật! Họ luôn sống như người bắt cá hai tay. Vừa muốn đi tu, lại vừa muốn yêu đương đàn đúm. Vừa cùng lúc ở dòng này lại cũng muốn ở dòng kia. Vừa muốn dòng Việt lại cũng muốn dòng Tây. Khi phải trao đổi về đời sống và tu đức, họ là những người nói hay, nhưng làm dở. Tức là, họ không thật với lương tâm và không có chọn lựa căn bản.

Khi nhà đào tạo gặp phải trên hành trình huấn luyện những trường hợp trên, các ngài một mặt luôn làm toát lên khuôn mặt của Đức Giêsu Mục Tử nhân lành: Ngài đến để cứu chữa những tâm hồn tội lỗi và sẵn lòng tha thứ khi những người tội lỗi có lòng thống hối ăn năn. Nhưng đồng thời cũng luôn là nhà lãnh đạo cương quyết, một nhà hướng đạo dẫn lối và vạch ra cho đương sự những con đường phù hợp, để họ không bị nhầm lẫn và hoang tưởng trong chính đời tu mà họ đang theo đuổi. Đức Giêsu có những lúc Ngài cũng phải quát mắng Phêrô là "Satan", cũng bện dây thành roi để đánh đuổi những người buôn bán trong đền thờ. Vì tất cả những tư tưởng và hành vi đó không phù hợp với ý định và công trình cứu độ của Thiên Chúa. Vì vậy, khi đã cố gắng hết sức, các ngài cũng phải cương quyết một lần để có lợi cho cả đôi bên. Đến đây, tưởng cũng nên nhắc lại chia sẻ của một cha giáo luân lý tại một học viện, ngài chia sẻ: "Vào dịp gặp gỡ tất cả các Bề trên, Giám đốc Chúng Viện và các cha Linh hướng của các nước Châu Á tại Thái Lan, các vị đều đồng quyết những trường hợp sau là không thể đào tạo được, đó là: đồng tính, nghiện rượu, bia và không thật. Bởi vì, đồng tính là chống lại kế hoạch của Thiên Chúa. Nghiện rượu bia làm cho đời sống của tu sĩ trở nên tầm thường và không có niềm hy vọng. Còn không thật thì chẳng biết thế nào mà hướng dẫn. Vì thế,

những người có trách nhiệm trong việc đào tạo phải liệu sao cho đương sự nhận ra bản chất của họ và giúp họ định hướng tương lai càng sớm càng tốt" (3).

Như vậy, công việc đào tạo quả là một công việc quá khó khăn và phức tạp. Bởi lẽ, đây là công việc đòi hỏi nhà đào tạo phải có tính gan lì, cam đảm, trung thành và dấn thân. Bởi vì, trong công cuộc đào tạo một con người sống động, luôn đòi hỏi có tính lâu dài, trường kỳ, và phải được kết hợp từ nhiều phía và nhiều người. Như thế, trong tiến trình này, nhà đào tạo không tự mình làm việc cách đơn độc, luôn sống trong tinh thần cởi mở và thấu nhận cũng như trân quý những góp ý của các bậc đàn anh, của những anh chị em đang cùng kề vai sát cánh với mình trong vai trò đào tạo, và đôi khi chính những học trò mà mình đang có trách vụ đào tạo cũng là thầy của ta nữa, khi những chia sẻ của họ có ích cho đời sống tâm linh của ta và cộng đoàn. Tuy nhiên, công việc này trước tiên là công việc của chính Thiên Chúa Ba Ngôi. Và có Chúa Thánh Thần là Đấng Bảo Trợ đồng hành: "Đấng Bảo Trợ là Thánh Thần Chúa Cha sẽ sai đến nhân danh Thầy, Đấng đó sẽ dạy anh em mọi điều và sẽ làm cho anh em nhớ lại mọi điều Thầy đã nói với anh em" (Ga 14, 26). Chính Người mới là nhà đào tạo đích thực, hướng công việc của những người đồng hành về Đức Giêsu - Ngài là vị Tôn Sư mô phạm cho nhà đào tạo noi theo. Suốt cuộc đời của Ngài là một hành trình trở về và hướng tha. Trở về với Chúa Cha và trung thành với ý định của Cha mình. Hướng tha để đến với mọi người, nhất là người nghèo, bị bỏ rơi và bất hạnh.

1.2. Sứ mạng của nhà đào tạo

"Làm sao họ tin Đấng họ không nghe? Làm sao mà nghe nếu không có ai rao giảng?" (Rm 10, 14). Thánh Phaolô đã nói như thế trong thư gửi Giáo đoàn Rôma. Trong việc huấn luyện đời tu cũng vậy. Nhà huấn luyện chính là người hướng dẫn, rao giảng và giới thiệu cho môn sinh của mình về một người THẦY lý tưởng là chính Đức Giêsu. Một Đức Giêsu hết lòng bao dung, nhân hậu. Một đức Giêsu sinh ra, lớn lên, giảng đạo, chết và phục sinh chỉ vì "Yêu". Bên cạnh đó, nhà đào tạo còn hướng dẫn và giúp cho đương sự khám phá, định hướng và cảm nghiệm căn tính của họ. Làm sao để các bạn trẻ khi bước vào và dấn thân cho sứ vụ, họ phải hiểu rõ về họ, xác định thật rõ và cảm nghiệm thật thâm sâu về ơn gọi mà họ

đang xây dựng cũng như theo đuổi. Ngoài ra, nhà đào tạo cũng giúp cho đương sự nhận ra ơn gọi của họ đến từ Chúa. Chính Chúa gọi và chọn họ: "Trước khi người thành hình trong dạ mẹ, Ta đã biết người; trước khi người lọt lòng mẹ, Ta đã thánh hoá người, Ta đặt người làm ngôn sứ cho muôn dân" (Gr 1, 4). Ngài cũng mời gọi "Hãy theo Thầy" và bước đi trên chính con đường mà Ngài đã đi.

Hơn nữa, nhà huấn luyện luôn thôi thúc và giúp cho họ ý thức mình là người được sai đi để nối tiếp công việc của Chúa Giêsu trong những việc tông đồ chuyên biệt, đặc thù của chính Hội dòng, Tu đoàn, Tu hội mà người trẻ đó đang theo đuổi. Được như thế, nhà huấn luyện sẽ giúp cho các ứng sinh chuyển tất cả những tư tưởng đơn sơ ban đầu tới chỗ hiện thực hóa một ơn gọi lý tưởng (4). Sứ mạng của người huấn luyện luôn nhằm cung cấp những người thợ lành nghề cho vườn nho của Chúa, những ngư phủ có khả năng ra chỗ nước sâu để thả lưới bắt cá. Công việc này là một chuỗi mắt xích móc nối với nhau, lâu dài. Vì thế, đòi hỏi một sự nghiêm túc và một sự khổ hạnh nào đó (5).

Như vậy, người huấn luyện cần phải có một tâm hồn đào tạo yêu người và yêu nghề. Giống như Chúa Giêsu: cứu giúp người chứ không loại bỏ người, có cắt tía là để sinh nhiều hoa trái hơn: tha thứ lỗi lầm, nâng đỡ đứng dậy, giúp bền vững tiến lên, tin tưởng vào sự biến đổi tốt đẹp trong tương lai... Nếu nhà đào tạo không có tâm thì chẳng khác gì cái phèng la inh ỏi điếc tai người nghe. Vì thế: "Một người dạy học tốt (có trình độ và bằng cấp chuyên môn cao) không hẳn là một nhà đào tạo tốt. Nhưng một nhà đào tạo dày kinh nghiệm có thể đồng thời cũng là một người dạy học tốt. Công việc đào tạo là một nghệ thuật, và là một ơn ban của Chúa, đòi hỏi những khả năng tự nhiên và những khả năng sư phạm thủ đắc nhờ kinh nghiệm và học hỏi liên tục" (6).

Như vậy, ngoài việc đi tiên phong về tri thức, đạo đức và kinh nghiệm, nhà huấn luyện còn phải lo sao cho người mà mình có trách nhiệm huấn luyện cảm thấy vui tươi và triển nở khi sống trung tín với sứ mạng họ sẽ được trao sau này (7).

Huấn luyện người tu sĩ là cộng tác với Thiên Chúa và với chính người ấy để làm một công trình lớn. Công trình đào tạo những con người sống động để họ trở nên những nhà truyền giáo trên cánh đồng của Giáo Hội và cũng có thể trở nên những người huấn luyện

cho những người khác về sứ mạng này trong tương lai. Mặt khác, cũng giúp cho người được huấn luyện biết họ là ai, hầu trở thành người tu sĩ quân bình và bền vững qua mọi tình huống đời sống và sứ vụ, đồng thời xác định việc chọn lựa để trở thành tu sĩ đích thực phải hoàn toàn tự do và trung thành.

(Còn tiếp 1 kỳ)

1.Xc. Jos.Vinc. Ngọc Biển, Những yếu tố làm nên người tu sĩ thừa sai thời @, đăng trên: "Nội San Ra Khơi số 04", tr. 13-17.

2.Lm. Trần Minh Huy, pss, Đào tạo các nhà đào tạo, truy cập ngày 04-01-2013, trên:

<http://www.giaoducconggiao.net/index.php?m=module3&v=chapter&ib=1&ict=4>

3.Trích bài bài giảng về đề tài luân lý tại Học Viện Liên Dòng Phaolô Nguyễn Văn Bình của linh mục Dom. Nguyễn Đức Thông, CSsR. kỳ I, năm 2010.

4.Xc. Charles Serrao, OCD, biện phân ơn gọi tu trì-đào tạo hướng đến sự thay đổi, Nguyễn Đức Thông, CssR. Dịch, NXB tôn giáo 2011, tr. 45.

5.Xc. Sđd. tr.81-82.

6.Lm. Trần Minh Huy, pss, Đào tạo các nhà đào tạo, truy cập ngày 04-01-2013, trên:

<http://www.giaoducconggiao.net/index.php?m=module3&v=chapter&ib=1&ict=4>

7.Xc. Gioan Phao lô II, Tông huấn Vita Consecrata, ban hành ngày 25,03,1996, số 65.

Ý CẦU NGUYỆN CỦA ĐỨC THÁNH CHA PHANXICÔ

Tháng 8/2023

CẦU CHO NHỮNG NGÀY GIỚI TRẺ THẾ GIỚI

Xin cho những ngày giới trẻ thế giới tại Lisbon, Bồ Đào Nha giúp các bạn trẻ lên đường, dùng đời sống của mình để làm chứng cho Tin Mừng của Đức Giêsu Kitô.

CON ĐƯỜNG NÀO IN DẤU CHÂN TÔI?

Ngọc Sáng

"Bước trong cuộc đời những dấu chân trên triển cát vắng Ngài vẫn ở bên con, song song với những dấu chân. Tiếng reo vui trong lòng vỡ tan nên lời cảm mến. Dòng đời dấu nổi trôi nhưng với Chúa con không lo gì". (Trích lời bài hát "Ngài vẫn ở bên con" – Trầm Hương FMSR)

Từng bước ta đi sẽ để lại những dấu chân. Dấu chân lớn, dấu chân nhỏ, dấu chân thẳng tắp, dấu chân ngoằn ngoèo,... Cho dù những dấu chân có thể nào thì nó cũng là dấu vết của ta để lại trên những con đường ta đã đi qua. Dấu chân ấy cũng chính là dấu lòng của mỗi người chúng ta.

Khi đến tuổi bước chân vào đời, ta sẽ thấy thật nhiều con đường để ta lựa chọn. Vậy làm sao để ta chọn đúng con đường cho bản thân, làm sao để dấu chân ta không lạc hướng? Lựa chọn in dấu trên đường đời, lập gia đình hay chọn in dấu trong đời dâng hiến, phục vụ Chúa và tha nhân? Dường như mỗi bước chân ta đi không chỉ là đi trong giây phút hiện tại nhưng còn là kéo dài đến mai sau, một tương lai mịt mờ phía trước. Nhưng ở thời điểm hiện tại, để có thể tiến lên, bắt buộc ta phải chọn một con đường. Chính con đường đó sẽ in hằn dấu chân ta, những dấu chân chắc chắn, thẳng tắp và cả những dấu chân ngập ngừng, quanh co. Bởi không có con đường nào chỉ trải đầy hoa hồng và êm ái cả. Đường đi có khó khăn, có chông gai mới thấy được khả năng của ta, mới thấy được lòng tin của ta có mạnh mẽ không. Cũng có khi trước những ngã rẽ cuộc đời, ta bối rối, hoang mang và chọn sai đường khiến những bước chân lạc lối. Cũng có những khi ta mệt mỏi trước những phong ba bão táp, những áp lực của cuộc sống, ta cũng hãy can đảm bước tới. Đừng sợ! Đừng bỏ cuộc nhưng hãy quay trở lại và bắt đầu hành trình mới vì luôn có một Đấng đồng hành cùng ta. Như thánh Phaolô đã từng nói: "Khi tôi yếu chính là lúc tôi mạnh" (2Cr 12, 10). Chính vì vậy, ta đừng bao giờ để mất dấu chân của mình nhưng cứ tin tưởng vào bàn tay quan phòng của Thiên Chúa. Ngài luôn ở bên sẵn sàng đỡ nâng những lúc ta thất bại, gục ngã. Lúc ta đau khổ nhất, hãy nhìn xuống xem dấu chân trên đường có phải của mình không? Là ta tự đi hay có ai đang đi thế ta?

Nhìn vào hai con đường: đường rộng và đường hẹp, ta thấy sao có nhiều dấu chân trên đường rộng quá. Vì rộng nên nhiều dấu chân hay vì mắt người chưa thấy được những gì nơi đang chờ đợi nơi phía cuối con đường? Còn đường hẹp chỉ có lác đác vài dấu chân, những dấu chân hằn sâu vì đường gồ ghề nhiều sỏi đá, trơn trượt. Có ít người chọn con đường hẹp nhưng phía sau con đường ấy lại có một cánh cửa thật lớn mở ra một vùng trời rộng thênh thang, tràn ngập ánh sáng. Đứng ở phía cổng nhỏ của con đường hẹp, lúc ấy ta có nuối tiếc "Giá như..."? Khoảng cách của hai con đường nhìn gần nhưng dường như xa vô tận đến nỗi bên này muốn qua bên kia cũng khó vô cùng. Chính vì vậy, ta cần cân nhắc cho thật chắc chắn về con đường mà mình chọn.

Trên mỗi dặm đường, ta đừng ngần ngại nhưng hãy dừng lại nghỉ ngơi để có thể lắng nghe được tiếng nói của Thiên Chúa bên trong tâm hồn. Chính tiếng nói ấy sẽ chỉ đường, định hướng cho bước chân của ta. Lựa chọn đi con đường nào là một lựa chọn mang tính quyết định cho cuộc đời, vậy nên ta hãy dành giờ thảnh thơi, cầu nguyện và lắng nghe tiếng của Thần Khí luôn nói trong từng giây phút cuộc đời ta.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Hòa chung niềm vui cùng toàn thể Giáo Hội hoàn vũ trong ngày Lễ Nhớ Thánh Phụ Đa Minh, ngày 8/8/.

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN
Kính Chúc Mừng Bổn Mạng

LM ĐAMINH MAI VĂN ĐÀM, LH CĐLCTX GP Bùi Chu

LM ĐAMINH PHẠM SĨ HIỆN, LH CĐLCTX GP Buôn Mê Thuật

LM ĐAMINH VŨ NGỌC THỦ, LH CĐLCTX hạt Tân Sơn Nhì

LM ĐAMINH TRẦN DŨNG, SSS

Kính chúc Quý Cha hưởng trọn niềm vui thánh thiện. Nguyện xin Thánh Quan thầy luôn che chở và đồng hành cùng Quý Cha trong sứ vụ Mục Tử.

85 NĂM GIÁO PHẬN VĨNH LONG

Fx Đỗ Công Minh

Năm nay, 2023 Giáo phận Vĩnh Long kỷ niệm 85 năm thành lập. Một Giáo phận có tuổi đời cao nhất ở miền Sông nước Cửu Long hiền hòa. Quả là một dịp đặc biệt để giúp độc giả cả nước biết về Giáo phận VĨNH LONG, nơi qui tụ đông đảo người dân Nam bộ hiền hòa.

Giáo phận trải dài các tỉnh: Bến Tre, Trà Vinh, Vĩnh Long, và một phần tỉnh Đồng Tháp (Sa Đéc). Giáo phận Vĩnh Long nằm hai phía tả hữu sông Cổ Chiên, phía Đông Bắc giáp Giáo phận Mỹ Tho, phía Tây Bắc giáp Giáo phận Long Xuyên, phía Nam giáp Giáo phận Cần Thơ và phía Đông giáp Biển Đông. Toàn Giáo phận nằm trong vùng đồng bằng sông Cửu Long, cho nên có nhiều sông ngòi chằng chịt. Người dân sống trong Giáo phận đa số là người Kinh, một thiểu số người Khơ Me (Trà Vinh, Vĩnh Long), ngoài ra còn có một số Hoa kiều tập trung nơi các phố chợ. Tòa Giám mục, hiện ở địa chỉ 103 đường 3 tháng 2, P. 1, Thành phố Vĩnh Long.

Giáo phận Vĩnh Long được khai sinh với lý do Giáo Phận Sài Gòn quá rộng nên công việc Rao giảng Tin mừng khá phức tạp. Hơn nữa, Tòa Thánh Vatican cũng muốn thúc đẩy việc địa phương hoá hàng Giáo Sĩ và để việc Rao giảng Tin mừng có hiệu quả hơn nên vùng Vĩnh Long được tách khỏi Giáo phận Sài Gòn và được Tòa Thánh Vatican lập thành Giáo phận ngày 8 tháng 1 năm 1938 (có Tông sắc) và giao cho Đức Giám mục Phêrô Martinô Ngô Đình Thực cai quản. Ngài là vị Giám mục người Việt Nam thứ ba, sau Giám mục Gioan Baotixita Nguyễn Bá Tòng (được tấn phong ngày 11 tháng 6 năm 1933 tại Rôma) và Giám mục Đa Minh Hồ Ngọc Cẩn (được tấn phong 1935 tại Huế). Ngày 23/06/1938, Đức Cha Phêrô chính thức nhận Giáo phận với khẩu hiệu Miles Christi. Ngài là vị Giám mục tiên khởi của tân giáo phận Vĩnh Long. Khi thành lập, Giáo phận gồm 47 linh mục Việt, 3 thừa sai, 24 chủng sinh, 61 tiểu chủng sinh, 45.318 giáo hữu và 1.780 tân tòng. Giáo phận chia làm 7 hạt, 35 Họ chánh, 106 Họ nhánh 36.

Năm 1960, Tòa Thánh thiết lập hàng Giáo phẩm Việt Nam và cử Đức Cha Phêrô ra giáo phận Huế và tấn phong ngài là Tổng Giám Mục giáo tỉnh Huế.

Người kế nhiệm Đức Cha Phêrô coi sóc Giáo phận là Đức Cha Antôn Nguyễn Văn Thiện (1960 – 1968). Năm 1961, Đức Cha lập Trung tâm Truyền giáo tại Ngã Ba Cần Thơ (cơ sở II Tiểu Chủng Viện) để huấn luyện những người có năng lực đi giúp việc truyền giáo: dạy giáo lý, đi thăm viếng... Năm 1964 Trung tâm này được sửa chữa để làm Đại Chủng Viện cho 3 giáo phận trong vùng (Cần Thơ, Vĩnh Long và Mỹ Tho) và Trung tâm Truyền giáo được di dời về Cầu Vồng (nhà thờ Phường 3). Cũng năm 1964 Đại Chủng Viện Xuân Bích Vĩnh Long khai giảng khoá đầu tiên dưới sự hướng dẫn và đào tạo của các Linh mục Tu Hội Xuân Bích.

Từ cuối năm 1964 Đức Cha Antôn đã cho xây cất Nhà Thờ Chánh Tòa ở Ngã Ba Cần Thơ, theo mô hình của kiến trúc sư Ngô Viết Thụ phỏng theo mẫu con tàu to lớn của ông Noe trong sách Cựu ước.

Năm 1965, Đức Cha Antôn cho thành lập trung tâm hành hương Fatima, thu hút giáo hữu gần xa hành hương để thêm lòng yêu mến và tôn kính Đức Mẹ.

Năm 1968, Ngài bị bệnh khiến gây lòa cả hai mắt nên xin về hưu và được tòa Thánh chấp nhận. Sau khi Đức Cha Antôn Nguyễn Văn Thiện từ giả Vĩnh Long về nhà hưu dưỡng Cần thơ rồi sang Pháp nghỉ hưu, Đức cha Giacôbê Nguyễn Văn Mậu (1968-2001) được tấn phong Giám mục Chính tòa Vĩnh Long (19/9/1968). Đức Giám mục Giacôbê là vị Giám mục thứ ba của Giáo Phận Vĩnh Long. Lúc này Giáo Phận Vĩnh Long có khoảng 50.0000 giáo dân.

Ngày 15 tháng 8 năm 1975, Đức Cha Giacôbê tấn phong Giám mục phó Raphael Nguyễn Văn Diệp (1975-2000) để cộng tác với ngài điều hành giáo phận trong hoàn cảnh sống mới. Sau 25 năm phục vụ Giáo phận Vĩnh Long trong cương vị Giám mục phó, ngày 10 tháng 05 năm 2000 Tòa Thánh đã chấp nhận đơn xin nghỉ hưu của ngài với tuổi 75. Cùng ngày này, Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II bổ nhiệm Cha Tôma Nguyễn Văn Tân làm Giám mục Phó Giáo phận Vĩnh Long. Lễ tấn phong Giám Mục ngày 15/08/2000, do Đức Cha Giacôbê Nguyễn Văn Mậu chủ phong và hai Đức Cha Raphael Nguyễn Văn Diệp và Phêrô Nguyễn Soạn phụ phong.

Đức Cha Raphaele nghỉ hưu tại dòng Đồng Công Thủ Đức và đã được Chúa gọi về lúc 21 giờ 30 ngày thứ năm 20/12/2007. Ngày 24 tháng 12 năm 2007, thánh lễ An Táng của ngài được tổ chức tại nhà thờ Chính Tòa Vĩnh Long và phần mộ của ngài nằm trong khu vực nhà thờ Chính Tòa hiện nay.

Ngày 03 tháng 07 năm 2001, Đức Cha Giacôbê Nguyễn Văn Mậu được toà Thánh chấp thuận cho nghỉ hưu vào tuổi 87, sau 33 năm làm Giám Mục Giáo Phận Vĩnh Long. Ngài trao Giáo Phận lại cho người kế vị là Đức Cha Tôma Nguyễn Văn Tân. Thời gian này, giáo phận có 191.909 người Công Giáo, 84 giáo xứ và 125 họ lẻ, 154 linh mục thường trú trong Giáo phận và 4 linh mục thường trú ngoài Giáo phận, 36 tu sĩ nam, 534 nữ tu và 65 dòng tu.

Đức Cha Tôma Nguyễn Văn Tân mang đến cho Giáo Phận Vĩnh Long sức sống mới dần được hình thành cách vững vàng hơn. Tiếc thay, Ngày 17 tháng 8 năm 2013, Đức giám mục Tôma Nguyễn Văn Tân qua đời sau một cơn đột quỵ. Vì chưa có giám mục phó nên giáo phận Vĩnh Long trống tòa. Hội đồng linh mục bầu linh mục Phêrô Dương Văn Thạnh làm giám quản.

Ngày 7 tháng 10 năm 2015, Văn phòng Báo chí Tòa Thánh loan báo Đức Giáo hoàng Phanxicô đã bổ nhiệm linh mục Phêrô Huỳnh Văn Hai làm giám mục Giáo phận Vĩnh Long.

Giáo phận Vĩnh Long vào thời điểm bổ nhiệm Đức giám mục Phêrô Huỳnh Văn Hai có diện tích gần 7.000 km², với số giáo dân khoảng 200.000 người. Giáo phận có 176 linh mục, gần 600 nam nữ tu sĩ, 60 chủng sinh và 471 giáo lý viên (Tổng kê năm 2017).

Hiện nay, Giáo phận Vĩnh Long gồm 10 Giáo hạt, 211 giáo xứ và Giáo họ. Về các Dòng tu, Giáo phận có Hội dòng Mến Thánh Giá Cái Nhum, Hội dòng Mến Thánh Giá Cái Mơn, Dòng Kitô Vua, Đan viện Phước Vĩnh. Ngoài ra, Giáo phận còn có các Hội Dòng bên ngoài đến phục vụ trong Giáo phận như: Dòng Chúa Cứu Thế, Dòng Don Bosco, Dòng Ngôi Lời – Giuse, Dòng Thánh Phaolô thành Chartres (Mỹ Tho), Dòng Chúa Chiên Lành, Tu hội Nữ Tử Bác Ái thánh Vinh Sơn, Dòng Chúa Quan Phòng, Dòng Con Đức Mẹ Phù Hộ - FMA,.....

Như vậy, kể từ khi thành lập Giáo phận Vĩnh Long năm 1938 đến nay, Giáo phận đã trải qua 5 đời Giám Mục Chính tòa với 6 vị Giám Mục, trong đó có một Giám Mục Phó. Ngày 03/07/2023 vừa qua, tại

Trung tâm hành hương Đình Khao, Đức cha Phêrô Huỳnh Văn Hai, Giám mục Giáo phận đã cử hành Thánh lễ Đại triều Mừng kính 170 năm Thánh Philipphê Phan Văn Minh tử đạo, bổn mạng Giáo phận và Mừng 85 năm thành lập Giáo phận Vĩnh Long với cả ngàn giáo dân tham dự. Nhân dịp này Đức Thánh Cha Phanxico đã ban phép lành Tòa Thánh đặc biệt cho mọi người tham dự hành hương mừng Đại Lễ.

Xin Chúa ban muôn ơn lành xuống trên Đức Giám Mục Phêrô, Hàng Giáo sĩ, Tu sĩ và toàn thể giáo dân Giáo Phận, nhờ lời bầu cử của Thánh Philipphê Phan Văn Minh Tử đạo luôn nhiệt thành hăng say và sống chứng nhân Tin Mừng nơi vùng sông nước Cửu Long.

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Mừng kính trọng thể Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời (15/8), Thánh Phụ Đa Minh, Linh mục (8/8).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

HỘI LCTX GIÁO PHẬN BÀ RỊA:

Ô. Đaminh Nguyễn Văn Tánh, Phó 1 Ban Trị sự

Ô. Đaminh Nguyễn Văn Phước, Phó 3 Ban Trị sự

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BAN MÊ THUỘT

Ô. Đaminh Bùi Văn Hiến, Trưởng BCH

B. Maria Trần Thị Kim Thu, Ủy viên BCH

B. Maria Trần Thị Biệt Điện, Ủy viên BCH

CỘNG ĐOÀN LCTX GIÁO PHẬN BÙI CHU

B. Maria Trịnh Thị Tơ, Thủ quỹ.

HỘI LCTX GIÁO PHẬN PHAN THIẾT

B. Maria Trần Thị Tuyết Mai, Thư ký.

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP HUẾ

B. Maria Lê Thị Tuyết, Trưởng BCH.

Ô. Đaminh Ngô Văn Diễn, Ủy viên BCH

Xin Thiên Chúa, qua lời bầu cử của Mẹ Maria và Thánh phụ Đa Minh ban muôn ơn lành hồn xác, giữ gìn và nâng đỡ quý Anh/Chị trên bước đường phục vụ Giáo hội.

PHÉP TOÁN ĐẢO NGƯỢC

Cát Trắng

Albert Einstein có một câu nói nổi tiếng: **"Insanity: doing the same thing over and over again and expecting different results"** – Có nghĩa: *"Điên chính là làm đi làm lại một việc và chờ đợi những kết quả khác nhau"*. Điều này bản thân tôi

nhận thấy nó bao hàm độ tương đối khá cao. Đặc biệt trong lãnh vực tình yêu, hôn nhân và cả tình bạn.

- *"Mày ơi, tao phá sản rồi"*. Câu nói ử dột của cô bạn thân làm tôi bất giác nóng hết cả ruột gan. Tôi giật mình vì nó đang là giám đốc của một công ty thẩm mỹ. Và theo lẽ thường thì công việc của nó đang rất tốt đẹp.
- *"Sao vậy? Công việc mày đang tốt mà?"*. Tôi đĩnh chính và kèm theo cái vẻ lo lắng.
- *"Tao bị phá sản cảm xúc!"*
- *"Đồ điên!"*. Tôi huých cái mạnh vào cánh tay hấn.
- *"Ừ, tao điên thật mà..."*. Nó gục xuống khóc.

Tôi ngồi xuống bên cạnh hấn, bắt đầu lắng nghe cái "công trình" nó gọi là "phá sản" ấy. Vậy là thêm một người nữa mà tôi gặp. Thêm một cuộc hôn nhân đổ vỡ! Yêu nhau – lấy nhau – phản bội – ngán ngẩm rồi chia tay... Nghe cũng chỉ là một cái khung quen thuộc. Chỉ có điều, tôi nhận thấy người ta đang chờ đợi những kết quả "khá khẩm" hơn chẳng?

Tôi chậm rãi thủ thỉ với cô bạn:

- *"Tao hỏi mày nhé. 1+2 bằng bao nhiêu?"*
- *"Tất nhiên là 3. Mày bị khùng chắc? Hỏi kì vậy? Tao chuyên toán nghe mày"*. Nó ngẩng lên cãi to.

Tôi phải công nhận, nhỏ bạn tôi vẫn còn đủ sức để cãi lại tôi lớn tiếng thế. Tôi mỉm cười nhẹ an lòng.

- *"Được rồi, tiếp nè. Vậy 2+1 bằng bao nhiêu?".* Tôi nghe cái rằng ra cười trừ để phòng nó nổi điên lên mà mắng mỏ tôi. Nhưng kệ, nó là bạn tôi.
- *"Mày muốn đưa tao vào trại đúng không? Đồ con khi!".* Nó ngẩn cái mặt quả cà beo nhìn tôi thảm thương.
- *"Không đâu! Mày là bạn tao mà".* Tôi vỗ nhẹ vai hẳn. *"Tao cũng đang khùng giống mày đấy. Mày thấy không, hai phép toán đó dù ngược đi xuôi lại, cũng là cùng một kết quả giống nhau. Không thể cho kết quả khác được. Vậy mày chờ đợi gì trong cuộc hôn nhân mà mọi người vẫn nghĩ là hoàn mỹ của mày? Mày nghĩ, hôn nhân chỉ đơn giản = cho + nhận thôi đúng không? Anh ấy cho mày tình yêu, mày cho anh ấy trách nhiệm. Anh ấy cho mày tiền bạc, mày cho anh ấy sự phục tùng... Mày có biết, một khi mình cho quá nhiều và người đó chẳng còn muốn nhận nữa, vậy là mọi thứ đổ vỡ. Mày đang cố ép cuộc hôn nhân của mày vào cái định nghĩa toán học mà mày yêu thích. Trong khi đó, bản chất của tình yêu và hôn nhân thì không phải chỉ có thế... mày hiểu không?"*

Thực ra, một khi chúng ta cố lừa mình để lặp lại một chuỗi hành động, và hy vọng nó có thể dẫn tới một kết quả khác, thì cũng y như mua xổ số Mega vậy! Chúng ta hy vọng ngày nào đó, cái Jackpot một phần vài triệu đó có thể rơi trúng đầu mình. Và trên con đường tìm kiếm thứ may mắn kì diệu đó, có quá nhiều trái tim nhỏ bé đã "phá sản cảm xúc". Chẳng còn gì để cho đi. Thậm chí khi trái tim người ta đã nứt vỡ, thì bao nhiêu yêu thương đổ vào cũng sẽ chảy ngược hết ra. Người ta sẽ chẳng còn có thể yêu, cho dù là yêu thương chính bản thân mình.

Cô bạn nhỏ của tôi đã có một cuộc hôn nhân theo cái nhìn của người đời: Môn đăng hộ đối. Thật tuyệt vời! Hai vợ chồng đều đến với nhau bởi tình yêu. Thanh – cô bạn tôi yêu anh Dương – chồng của cô ấy rất nhiều. Nhưng anh ấy thì có lẽ không nhiều tình cảm với Thanh lắm. Tuy nhiên, hai người vẫn chung tay kết lên một cuộc hôn nhân hoàn mỹ theo ý nguyện của hai gia đình. Thanh hằng ngày cố gắng để giữ "uy tín" của một người vợ tốt. Như tôi nói, cô ấy "cho" rất nhiều. Thậm chí là cho tất cả. Nhưng rồi đến

hôm nay, những gì không thuộc về mình, Thanh không thể giữ được nữa. Bởi vì cái cách mà cô nàng “dùng” để giữ lấy tình yêu ấy theo tôi nghĩ là chưa đúng. Tôi hiểu những giọt nước mắt của một người phụ nữ đổ vỡ trong thứ tình yêu mà họ kỳ vọng, chính là những giọt nước mắt cay đắng nhất, và... thật lòng nhất!

Bạn thân mến!

Tôi không có ý kể lại câu chuyện buồn chưa tìm ra hồi kết của cô bạn tôi để “đe dọa” các bạn trẻ, những ai đang và sẽ bước vào con đường tình yêu với cái bản chất phiêu lưu của nó. Nhưng tôi chỉ muốn nói với các bạn về những “phép toán” trong tình yêu mà các bạn sẽ bước vào. Tôi muốn nhắc lại câu nói đáng nể của Einstein: *“Điên chính là làm đi làm lại một việc và chờ đợi những kết quả khác nhau”*. Bởi vì nếu theo cái định nghĩa đó, chúng ta sẽ là những kẻ “khùng” chính hăng. Chúng ta mãi mê chờ đợi những thứ kết quả “thiếu khả thi” hơn từ những phép toán mơ hồ. $1+2$ không thể khác $2+1$, trừ khi, bạn thay đổi cách mà bạn tương tác. Bất ngờ đúng không? Nhưng tôi đang nói sự thật. Hãy thử đặt một dấu tương tác khác đi: $1-2$ hoặc $1*2$ sẽ cho một kết quả khác.

Tình yêu đích thực cũng vậy, nếu chỉ dựa trên cho và nhận, sớm hay muộn, chúng ta sẽ phải nhận một kết quả thất vọng của những đổ vỡ tràn ly. Nhưng nếu tình yêu ấy được dệt trên sự hy sinh và trách nhiệm, sự dâng hiến và mối mẻ... chúng ta sẽ nhận được kết quả khác. Đừng tự ném mình vào những phép toán sai lầm. Dù bạn là ai, dù bạn đang yêu, đã lập gia đình, hay đang sống trong một ơn gọi đặc biệt nào... Hãy dừng lại đôi chút để “rỳ- zet” lại cách mà bạn đang tương tác với mỗi tương quan đó.

Cuộc đời cũng chỉ đơn giản như những phép toán tính nhẩm. Nó không đến nỗi phải vắt đầu vắt óc suy nghĩ hay phải lập trình khổn khó gì đâu. Nếu còn tính nhẩm được, bạn sẽ thấy cuộc đời đang nằm trong tầm kiểm soát và nó đang thuộc về bạn. Còn nếu không thể nhẩm được nữa, bạn hiểu rằng, nó đang tuột khỏi vòng tay của mình.

Tôi viết cho cô bạn thân yêu. Viết cho những người bạn của tôi. Viết cho các bạn trẻ và... viết cho chính tôi!

Thân mến!

Nguồn: dongten.net

NGƯỜI KITÔ HỮU TRƯỚC VẤN NẠN THAM GIA MẠNG XÃ HỘI

Aug. Trần Cao Khải

(Tiếp theo)

II.- ĐÔI NÉT VỀ “HỘI CHỨNG NGHIỆN MẠNG XÃ HỘI”

Chúng ta biết rằng, “trên **thế giới**, số lượng người dùng mạng xã hội tính đến tháng 01 năm 2021 đạt hơn 4,2 tỷ người dùng, chiếm khoảng 53% tổng dân số toàn cầu. Con số này sẽ tiếp tục tăng trong tương lai gần. **Facebook** vẫn là nền tảng mạng xã hội được nhiều người truy

cập nhất với hơn 2,7 tỷ người dùng tích cực, tiếp theo là **YouTube** (2,2 tỷ), **WhatsApp** (2 tỷ), **Facebook Messenger** (1,3 tỷ), **WeChat** (1,2 tỷ), **Instagram** (1,158 tỷ), **TikTok** (0,689 tỷ),... Có tới 86% người trẻ từ 18 đến 29 tuổi sử dụng Facebook và là thành phần chiếm đa số người dùng mạng xã hội này. Một người dùng mạng xã hội thường có trung bình 9 tài khoản khác nhau và dành ra trung bình mỗi ngày 2 giờ 24 phút trên mạng xã hội, tăng hơn 1 giờ đồng hồ so với năm 2015.

“Riêng tại **Việt Nam**, như cầu sử dụng mạng xã hội xem ra ngày càng gia tăng. Thống kê cho hay, Việt Nam là nước có số lượng người dùng mạng xã hội cao hơn mức trung bình thế giới. Dân số Việt Nam hiện nay là 97.980.706, đứng thứ 15 thế giới, nhưng số lượng người dùng **Facebook** tại Việt Nam thì vươn lên 8 bậc, đứng thứ 7 thế giới với hơn 69 triệu người, chiếm 70,1% toàn bộ dân số. Đó là chưa kể đến số lượng người dùng các mạng xã hội nổi tiếng khác như **Zalo, YouTube, Tiktok**,...

“Với số lượng người dùng lớn như vậy, trong các gia đình Việt Nam, từ ông bà, cha mẹ, cho đến trẻ em, hầu hết mọi người đều có tài khoản mạng xã hội để nối kết và đăng tải các sự kiện lớn nhỏ trong đời sống mỗi người. Trong đó, người trẻ hoạt động tích cực nhất. Theo thống kê, đa số người dùng Facebook tại Việt Nam có độ tuổi còn khá trẻ từ 18 - 34 tuổi (chiếm hơn 23 triệu người). Đặc

biệt, thời gian người Việt sử dụng mạng xã hội cũng nhiều hơn mức trung bình thế giới. Theo một nghiên cứu của Đoàn Thanh niên Bộ Tư pháp, *trung bình một ngày, người Việt Nam bỏ ra khoảng 6 giờ 53 phút để lướt Web nếu dùng máy vi tính cá nhân và Tablet; 2 giờ 33 phút nếu dùng điện thoại di động; và dành 2 giờ 39 phút cho mạng xã hội, nhiều hơn mức trung bình của thế giới 15 phút.*" [7]

Như vậy, ta có thể thấy ngay rằng hiện nay mạng xã hội đã trở thành "người bạn đường" rất thân thương của nhiều người, nhất là đối với những người trẻ. Sự thân thiết mạnh mẽ đến nỗi người ta coi đó như một hội chứng cuồng mạng xã hội. Quả thực nhiều người cuồng điên vì lệ thuộc quá nhiều vào mạng xã hội. Ta hãy thử xem một trường hợp điển hình được báo chí kể lại sau: Cô gái tên T. 27 tuổi có thói quen cứ dừng đèn đỏ là lôi điện thoại ra kiểm tra và trả lời tin nhắn trên mạng xã hội. Cô thường tốn thời gian đi đường nhiều gặp đôi người khác. Cô thừa nhận "Quãng đường người khác đi hết 15 phút thì tôi có thể cần tới 30 phút!". Chiếc smart-phone gần như không rời khỏi tay vì cô luôn có cảm giác "sợ lỡ mất thông tin quan trọng!".

Trên thực tế, còn cả trăm, nghìn trường hợp khác cho thấy người ta gắn bó với mạng xã hội như thế nào. Ngay cả khi đi khám bệnh, đi làm giấy tờ ở công sở, chờ đợi ở sân bay, trên xe đò, xe buýt, ở quán ăn, quán cà-phê... thậm chí ngay cả đang đi xe máy, xe hơi người ta cũng tranh thủ vào mạng xem có gì mới lạ! Bản thân tôi, người viết, còn chứng kiến nhiều bạn trẻ, khi đi lễ Chúa nhật, không quên cầm theo điện thoại để kết nối... Có người ngồi ngoài sân, ngoài đường vừa "xem/nghe" lễ vừa kết nối. Có người khi vừa vào trong nhà thờ chưa kịp làm dấu đọc kinh đã rút cái smart-phone ra để "lướt mạng", nhắn tin... Tất cả điều này cho thấy nhiều người đang bị nghiện mạng xã hội.

Theo các chuyên gia, tại Việt Nam, tình trạng lệ thuộc mạng xã hội được đánh giá là rất phổ biến. Theo báo cáo *Digital 2021* của công ty quảng cáo kỹ thuật số We Are Social (Anh), Việt Nam có khoảng 72 triệu người dùng mạng xã hội, tương đương hơn 73% dân số. Nhóm 25-34 tuổi và 18-24 tuổi lần lượt là hai nhóm sử dụng nhiều nhất nên hay xuất hiện tình trạng lệ thuộc nhất. "*Chỉ cần ra quán cà phê, ta sẽ thấy các bạn trẻ cắm đầu vào điện thoại cả buổi mà không tương tác trực tiếp với nhau*". Báo cáo *Digital*

2021 cũng cho thấy mỗi ngày, người Việt dùng Internet trung bình 6 tiếng 47 phút, trong đó 2 tiếng 21 phút dành riêng cho mạng xã hội. Với những người lệ thuộc “chuyên nghiệp” thì thời gian truy cập hàng ngày lên tới 5-6 tiếng. Có người khẳng định, “Trước khi đi ngủ, tôi cũng phải lướt mạng ít nhất một tiếng đồng hồ!” [8]

Khi nói một ai đó lệ thuộc quá nhiều vào mạng xã hội thì có nghĩa là họ đang mắc phải hội chứng nghiện-mạng-xã-hội. Theo các nhà chuyên môn thì hiện tượng này không phải là mới. Chương trình Nghiên cứu Internet và Xã hội (VPIS) thuộc ĐH. KHXH-NV Hà Nội trong báo cáo có tên "*Tác động tâm lý của mạng xã hội với tâm lý người dùng*" năm 2017 cho hay là có 20% người Việt vào mạng xã hội trên ba tiếng đồng hồ mỗi ngày, có 54% truy cập hơn một tiếng một ngày, có 39 % rất đau buồn nếu mạng xã hội bị đóng cửa, có 37% khẳng định nó là phần quan trọng của cuộc sống và có 35% khó chịu, lạc lõng nếu không được truy cập trong 1-2 ngày... Đặc biệt, khi tiến hành thực nghiệm 72 giờ không mạng xã hội, có hơn 43% người tham gia vi phạm cam kết ngay sau sáu tiếng đầu tiên. Những trạng thái cảm xúc thường thấy là mất kết nối với bạn bè, lạc hậu do không nắm được các thông tin đang diễn ra và bứt rứt, như thiếu thốn một thứ gì đó. Các chuyên gia cho rằng những người nghiện mạng xã hội luôn có những dấu hiệu đặc trưng của tình trạng nghiện như ngày càng gia tăng thời lượng sử dụng, trăn trở và tìm kiếm, khó chịu khi tìm cách giảm sử dụng... do đó đối với một số người từ bỏ mạng xã hội là điều không tưởng. Có người tuyên bố thẳng thừng là *không có nó (MXH) thì họ sẽ chết mất!*

LM Giuse Vũ Hữu Hiền trong bài "*Giáo hội, người trẻ và mạng xã hội*" đăng trên trang web của HĐGMVN (WHĐ) ngày 12-12-2021 khi đề cập đến vấn đề nghiện mạng xã hội, đã cho biết như sau:

“Các nhà khoa học đã phát hiện ra rằng: việc lạm dụng mạng xã hội sẽ tạo ra một kiểu kích thích tương tự như những kích thích được tạo ra bởi các hành vi gây nghiện khác. Một nghiên cứu cho thấy: việc nhận được “lượt thích (like)” trên mạng xã hội sẽ kích hoạt các mạch não tương tự như trong não của các thiếu niên được kích hoạt bằng cách ăn sôcôla hoặc trúng thưởng. Khi một thanh thiếu niên đăng nội dung nào đó trực tuyến và nhận được lượt thích (like), chia sẻ (share) và nhận xét tích cực (comment) từ bạn bè của họ, não bộ sẽ tiết ra dopamine - một chất hóa học tạo khoái

cảm. Đối với một số người, điều này có thể bắt đầu một chu kỳ gây nghiện khiến họ dành nhiều thời gian hơn trên mạng xã hội”. Về vấn đề liệu có thể cai-nghiện-mạng-xã-hội được không, tác giả bài viết trên cho hay:

“Tình trạng nghiện mạng xã hội ở người trẻ thường là kết quả của các vấn đề tiềm ẩn, chẳng hạn như căng thẳng mãn tính, lo lắng hoặc chấn thương thời thơ ấu. Do đó, việc điều trị bệnh nghiện này tại Học viện Newport luôn bao gồm việc ngưng sử dụng điện thoại và mạng xã hội. Khi cai nghiện như thế, họ sẽ có các triệu chứng giống như khi cai thuốc: lo lắng, tăng nhịp tim, run rẩy... Sau vài ngày, họ được hướng dẫn trở lại với môi trường “sống thực”, hình thành tình bạn trực diện, kết nối lại với thiên nhiên và khám phá các hoạt động ngoại tuyến đầy tính sáng tạo và lành mạnh.” [9]

Các chuyên gia cho biết mặc dù trên thực tế số người tìm đến sự trợ giúp vì mắc chứng lệ thuộc mạng xã hội còn khá ít song điều này không có nghĩa đây không phải là vấn đề cần lưu tâm. So với các chứng nghiện như nghiện rượu hay nghiện mua sắm, chứng lệ thuộc mạng xã hội không bị lên án, khó nhìn thấy ngay hậu quả nhưng vẫn tác động nặng nề tới sinh lý, tâm lý cá nhân và cả xã hội.

Riêng trong phạm vi người Công giáo chúng ta, tôi nghĩ là con số người nghiện mạng xã hội không phải là nhỏ, nhất là bộ phận giới trẻ ngày nay. Phải thừa nhận một điều này là mạng xã hội thực sự đã là một cám dỗ rất mạnh mẽ đối với nhiều người, thuộc nhiều lứa tuổi. Một đứa bé hai, ba tuổi đã biết mở youtube quẹt quẹt bấm bấm để xem các chương trình chúng nó thích. Bên cạnh đó, các cụ ông cụ bà sáu bảy mươi tuổi cũng mò mò để vào các trang mạng xã hội theo dõi tin tức, nghe nhạc, nghe giảng, hay chát chít tám chuyện với bạn bè, với người thân xa, gần. Riêng giới trẻ và trung niên là thành phần chiếm đa số người dùng mạng xã hội thì quá sành sỏi trong các thao tác có trên máy tính cá nhân, máy tính bảng hay trên các smart-phone, để giao lưu trực tuyến, chia sẻ câu chuyện, bài viết, ý tưởng cá nhân, đăng ảnh, gửi video, đồng thời thông báo về hoạt động, sự kiện trên mạng hoặc trong thế giới thực vv.

Hiện nay, mọi người đều thống nhất ý kiến cho rằng mạng xã hội như con dao hai lưỡi, nếu ta khôn ngoan, tỉnh táo thì mạng xã hội là một người bạn tốt, một người thầy giỏi, còn nếu ta u mê, dại dột thì nó trở thành một nhân tố tác hại khôn lường.

Nguồn: dcvphanxicoxavie.com

(Còn tiếp)

[7]<https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/dong-hanh-voi-nguoi-tre-trong-doi-song-gia-dinh-truoc-nhung-co-hoi-va-thach-thuc-tu-mang-xa-hoi-44308>

[8]<https://vnexpress.net/benh-nghien-mang-xa-hoi-cua-nguoi-tre-4376267.html>

[9]<https://hdgmvietnam.com/chi-tiet/giao-hoi-nguoi-tre-va-mang-xa-hoi-44224>

CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

Mừng kính trọng thể Lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời (15/8), Thánh Anphongsô (1/8).

CỘNG ĐOÀN LÒNG CHÚA THƯƠNG XÓT LIÊN GIÁO PHẬN CHÚC MỪNG BỔN MẠNG

CỘNG ĐOÀN LCTX MIỀN GIALAI, GP KONTUM

B. Maria Lê Thị Hào, Thư Ký.

B. Maria Ngô Thị Ái Lại, Thủ quỹ.

B. Maria Nguyễn Thị Hồng, UV Bác ái

Ô. Anphongsô Nguyễn Trung Hậu, UV Phát triển

CỘNG ĐOÀN LCTX TGP SÀI GÒN

B. Maria Đỗ Hồng Thơ, Thủ quỹ

B. Maria Quan Thị Bích, UV Phục vụ

B. Maria Trần Thị Thanh Lan, Thư ký

B. Maria Nguyễn Thị Liễu, UV Bác ái

B. Maria Nguyễn Thị Liên, UV Phục vụ

B. Maria Mỹ Ánh (Cộng tác viên Tập san LCTX LGP)

Xin Thiên Chúa, qua lời bầu cử của Mẹ Maria và Thánh Anphongsô ban muôn ơn lành hồn xác, giữ gìn và nâng đỡ quý Anh/Chị trên bước đường phục vụ Giáo hội.

GIÁO DỤC NHÂN BẢN

GIÁO DỤC CON CÁI TRONG GIA ĐÌNH TÍN HỮU

LM ĐAN VINH – HHTM

1. LỜI CHÚA: Thánh Phao-lô dạy về việc giáo dục con cái như sau: “Những bậc làm cha mẹ, đừng làm cho con cái phần nộ, nhưng hãy giáo dục chúng thay mặt Chúa bằng cách khuyên răn và sửa dạy” (Ep 6, 4).

2. CÂU CHUYỆN: CHA BẮT CON TRAI 11 TUỔI ĂN PHÂN NGƯỜI

Trang mạng điện tử VnMedia đã ghi nhận câu chuyện một người cha giáo dục con cách độc ác như sau:

Mất mẹ khi mới 6 tuổi, Thuận bị bố bỏ rơi và được bà nội đón về chăm sóc. Bất ngờ, người bố lấy vợ ba rồi đòi quyền nuôi con. Sống cùng bố và dì ghẻ, bé trai 11 tuổi thường xuyên bị đánh bằng dây điện và bị bắt ăn... phân người. Tại nhà của bà Nguyễn Thị Dụn (61 tuổi, ở đội 2, thôn Minh Kha, xã Đồng Thái, An Dương, Hải Phòng), cháu Bùi Xuân Thuận (11 tuổi, hiện là học sinh lớp 5A Trường Tiểu học Đồng Thái) cho biết, cháu thường xuyên bị cha đẻ là Bùi Xuân Phong (33 tuổi) đánh đập dã man nhiều lần.

Theo trình bày của bé Thuận, vào ngày 6/10, Thuận lấy điện thoại của người chú để chơi điện tử. Đang chơi thì bất ngờ Phong trở về. Bé Thuận sợ quá nên không dám để điện thoại vào chỗ cũ mà vút ở ngoài hiên nhà. Một lát sau, người chú tìm điện thoại và hỏi Thuận xem có lấy không, bé Thuận nói dối là không lấy. Khi tìm được chiếc điện thoại ở ngoài hiên, biết là do bé Thuận để ở đó, Phong đã nổi trận lôi đình đánh con. Người bố tàn ác đã bắt bé Thuận cởi trần truồng rồi dùng dây điện có lõi bằng đồng, chập hai, chập ba làm hung khí thẳng tay quật vào người con. Khắp người cháu bé chi chít những vết bầm tím, sưng tấy. Đến thời điểm bé Thuận được công an xã và bà nội đưa đi khám tại Bệnh viện đa khoa huyện An Dương thì vết thương đã trải qua 5 ngày, nhưng mức độ nghiêm trọng vẫn hằn sâu trên da thịt đứa trẻ. Theo kết quả khám thương, bé Thuận bị nhiều vết bầm tím tại cánh tay, cẳng tay, lưng và hai mông. Cậu bé đau đớn kể: “Cháu thường bị

bố đánh bằng dây điện, có lần bị đánh bằng cây que. Bố đánh vào người, vào đầu...". Lần khám thương này, Thuận mới chỉ được khám ngoài da, còn vùng đầu chưa được giám định. Bé Thuận kể lại rằng, có lần, khi Thuận đi chơi về thì bố và dì đang ngồi ăn cơm. Khi bố gọi vào ăn, Thuận trả lời đã ăn rồi thì bất ngờ Phong lại nổi cáu vì cho rằng Thuận nói dối. Lần đó, người bố mất nhân tính đã đánh đập Thuận rồi nhốt vào hố xí sau nhà. Chưa dừng lại ở đó, Phong còn sai đứa con thứ hai (em trai ruột của Thuận, 5 tuổi – PV) cầm bát súp ăn cơm ra sau nhà xúc một bát phân người vào bắt Thuận ăn. Thấy Phong quá độc ác, một người hàng xóm đã ra sức can ngăn nên Phong đã thôi, không bắt bé Thuận ăn bát phân ấy. Khi công an xã hỏi về chi tiết này, Phong cho rằng y chỉ... dọ.

3. SUY NIỆM:

Chúng ta thường được giáo dục để trở nên những đứa con tốt trong gia đình, nhưng rất ít khi chúng ta được giáo dục để trở nên những cha mẹ tốt. Ở trường học, chúng ta học rất nhiều môn, nhưng không môn nào dạy ta nghệ thuật làm cha mẹ, nghệ thuật mà ta phải áp dụng suốt cả cuộc đời kể từ khi có con, đồng thời cũng là một nghệ thuật hết sức quan trọng cho hạnh phúc của ta cũng như cho tương lai của con cái. Vì thế, đa số nhân loại khi lên làm cha mẹ đã không biết phải đóng vai trò đó như thế nào cho đúng. Thường thì chỉ khi làm cha mẹ chúng ta mới bắt đầu học nghệ thuật ấy, học theo kiểu “nghề dạy nghề”, tự mò mẫm học, phải tự suy nghĩ để tìm ra phương pháp. Cũng có những sách nói về nghệ thuật này, nhưng không nhiều.

1. Đừng quá kỳ vọng vào con cái: Con người không ai hoàn hảo: “Nhân vô thập toàn”, nên cha mẹ đừng đòi con cái phải tốt lành hoàn hảo làm hài lòng ta hoàn toàn. Vì khi nghĩ lại chính chúng ta cũng thấy mình bất toàn và không làm cho cha mẹ ta hài lòng. Dù vậy ta cũng nên đòi hỏi con cái thế nào để chúng cố gắng hơn. Cần biết khen ngợi khi thấy con có sự tiến bộ.

2. Hãy chấp nhận giới hạn của chúng:

Do ai cũng có giới hạn, mà dù có cố gắng đến đâu cũng khó lòng vượt qua. Điều quan trọng là đặt ra mục tiêu phù hợp với khả năng của con cái để động viên chúng thực hiện. Thông thường, cha mẹ hay đòi hỏi con mình phải thế này thế kia... Nhưng trong nhiều

trường hợp, những kỳ vọng đó lại vượt quá khả năng của chúng. Ta không nên lấy mình làm khuôn mẫu cho con cái. Điều đó có thể làm cho chúng mang mặc cảm tự ti và bị nhụt chí khi. Hãy chấp nhận mức độ cao nhất mà chúng có thể đạt được. Cần đặt mình vào hoàn cảnh của con để đánh giá sự việc cách chính xác.

3. Hãy dành thì giờ đối thoại với con:

Nên bỏ ra mỗi ngày ít nhất 15-20 phút tiếp xúc trò chuyện với con để tìm hiểu chúng thường là trong các bữa ăn. Nên khuyến khích chúng nói ra những điều chúng nghĩ và lắng nghe. Phải phản ứng kịp thời qua sự tán thành hay khen ngợi những gì chúng nói... Phải tập nói chuyện với chúng như bạn bè, nhất là khi chúng được 10 tuổi trở lên. Đừng để chúng trở thành hư hỏng lúc nào mà ta không biết.

4. Hãy tạo mối quan hệ thân mật với con cái: Con cái ta cần được cha mẹ yêu thương, khuyến khích và hỗ trợ để phát triển. Do đó, cha mẹ cần liệu sao để chúng cảm nhận được tình thương của mình. Cần biểu lộ tình cảm của ta ra bên ngoài, qua ánh mắt, qua những cử chỉ âu yếm, những lời nói ngọt ngào, những hy sinh cụ thể của ta. Càng nhỏ, chúng càng nhạy cảm với tình thương của cha mẹ. Chúng cần tình thương để lớn lên và phát triển giống như cần thức ăn nước uống. Đừng chỉ yêu thương con bằng khối óc dù rằng rất cần, mà còn phải yêu chúng bằng con tim nữa.

5. Cần tạo cho con cái tin tưởng vào cha mẹ:

Trẻ mong tìm được những bảo đảm yêu thương từ nơi cha mẹ, nên ta phải trở nên chỗ dựa vững chắc cho chúng về mọi mặt. Phải sống làm sao để chúng cảm thấy an tâm. Mọi lời ta nói phải đúng để chúng tin tưởng, mọi việc ta làm phải tốt để chúng noi theo. Phải làm sao để chúng tin vào tình yêu, sự thành thật, khả năng hy sinh và sự cao thượng của cha mẹ.

6. Hãy luôn đồng hành với con cái:

Tuy nhiên, ta không nên tự thần tượng hóa mình trước mặt con cái. Tới một lúc nào đó, ta phải cho chúng thấy rằng chính ta cũng là người bất toàn đang phải nỗ lực tiến tới hoàn thiện. Ta chỉ là người đi trước và có trách nhiệm dẫn dắt chúng trong những bước đầu đời của chúng, đưa chúng đi vào đời sống nhân bản, và sau này, chính ta cũng cần sẵn sàng nhận lại sự nâng đỡ của con cái.

Cần phải khiêm tốn nhận những khuyết điểm của mình. Cha mẹ nên trở thành bạn đồng hành của con cái và sẵn sàng nhận sự góp ý xây dựng của chúng.

7. Cần tôn trọng phẩm giá của con cái:

Đừng cấm đoán con cái những gì vô hại chỉ vì không hợp với sở thích của mình. Nên tôn trọng giờ học, giờ ngủ và giờ chơi của con cái. Nếu cần sửa phạt thì nên sửa phạt đúng mức, hợp lý và tránh sự quá đáng như mắng con bằng những lời thậm tệ, xúc phạm tới phẩm giá hoặc làm tổn thương tự ái của chúng. Đừng bêu xấu con trước mặt trẻ khác. Nếu được cha mẹ tôn trọng thì con cái mới biết tự trọng và sẽ có sự tự tin hơn.

8. Hãy tập cho con “đứng trên chính đôi chân của mình”:

Khi còn nhỏ, con cái lệ thuộc cha mẹ về mọi mặt. Lúc đó, ta phải bắt chúng vâng lời, làm theo ý ta để phát triển đúng hướng. Nhưng ta phải giáo dục thế nào để chúng từng bước trưởng thành, có khả năng tự do và tự lập về mọi mặt. Đừng bắt chúng phải lệ thuộc và phải luôn làm theo ý ta. Cần phải biến con cái thành những người bạn ngang hàng với mình, liệu sao cho chúng có đủ điều kiện phát triển và ngày một trưởng thành hơn.

9. Hãy từng bước trao trách nhiệm cho con cái:

Phải tập cho con cái tinh thần trách nhiệm ngay từ khi chúng còn nhỏ bằng cách trao cho chúng những việc làm giúp đỡ cha mẹ từ dễ đến khó trong gia đình. Phải tập cho con cái dần dần quán xuyến được mọi việc trong nhà. Và khi chúng được 20 - 25 tuổi, phải tập cho chúng làm những việc người lớn như: làm ăn, giao thiệp, điều hành công việc,... Cần tập cho chúng làm hầu hết những công việc của cha mẹ, thậm chí có thể thay thế cha mẹ khi cần. Nên sớm giao trọng trách cho con cái đang khi chúng ta còn đứng đằng sau để hướng dẫn trợ giúp. Đừng để tới lúc ta không còn làm được gì nữa mới trao trách nhiệm cho con thì đã muộn, chúng có thể mắc phải sai lầm mà ta đành chịu bất lực vì không thể giúp gì được cho chúng.

10. Về việc giáo dục đức tin cho con cái: Các cha mẹ công giáo cần ý thức trách nhiệm truyền đạt đức tin cho con cái ngay từ khi chúng còn nhỏ. Như một người trồng cây cảnh, muốn có cây cảnh có giá trị nghệ thuật, mang hình hươu nai hay chim phượng

đẹp mắt... Ngoài việc chọn giống cây thích hợp và áp dụng kỹ thuật tưới bón theo từng loại cây, còn phải quan tâm định hình cho cây ngay từ khi cây mới ra cành non. Tránh để khi cây đã phát triển mới uốn thì đã muộn. Cũng vậy, cha mẹ tín hữu phải giáo dục đức tin cho con cái ngay từ trong trứng nước, như có người nói: "Phải giáo dục đứa con ngay từ trước khi nó sinh ra 20 năm", nghĩa là phải giáo dục chính cha mẹ của nó. Từ cái khuôn đạo đức của cha mẹ mà đứa con sẽ được định hình phù hợp với đức tin truyền thống gia đình. Giáo dục đức tin không chỉ dừng lại ở các việc đạo đức như đọc kinh lần hạt, lập bàn thờ, treo tranh ảnh đạo, dự lễ tại nhà thờ, theo học các lớp giáo lý theo lứa tuổi... mà còn phải dạy con học sống lời Chúa, tuân giữ đặc biệt giới răn yêu thương qua thái độ luôn nghĩ đến người khác, qua cách ứng xử tốt đẹp giữa các thành viên trong gia đình. Cha mẹ biết dùng lời Chúa mà dạy dỗ con, nêu gương cầu nguyện tự phát phù hợp với hoàn cảnh trong các giờ kinh tối gia đình hay vào các ngày giỗ tết trong năm...

Kết luận: Thế hệ con cái chúng ta có đức tin, đức hạnh và tài năng hay không phần lớn tùy thuộc vào sự giáo dục nhận được từ cha mẹ ngay từ nhỏ. Vì thế, các bậc cha mẹ cần phải biết cách giáo dục con cái cách khôn ngoan, phù hợp với khoa tâm lý giáo dục. Đừng phó mặc nhiệm vụ quan trọng này cho may rủi. Cũng đừng làm cách tùy tiện được chăng hay chớ.

4. THẢO LUẬN: 1) Bạn có đồng ý với các lời khuyên về việc giáo dục con cái nêu trên hay không? Tại sao? 2) Theo bạn, điều nào trong 10 lời khuyên nói trên là quan trọng nhất? Tại sao? 3) Đọc đoạn Tin Mừng đầu bài và dâng lời cầu nguyện cho mình chu toàn bổn phận làm cha mẹ đối với con cái.

5. LỜI NGUYỆN:

Lạy Thiên Chúa Cha từ bi nhân ái. Xin cho các bậc cha mẹ chúng con biết noi gương Cha để yêu thương dạy dỗ con cái chúng con. Xin cho chúng con biết cách dạy dỗ con bằng tình yêu thương và bằng việc nêu gương sáng cho chúng. Xin cho chúng con biết xây dựng một thể chế gia đình nề nếp gia phong, trên thuận dưới hòa theo truyền thống đức tin công giáo, để gia đình chúng con trở nên thiên đàng ngay từ trần gian hôm nay và chu toàn sứ vụ loan báo Tin Mừng Nước Trời cho các gia đình chưa nhận biết Chúa,- AMEN.

GIẢI ĐÁP THẮC MẮC

LỊCH SỬ VÀ Ý NGHĨA NGÀY LỄ ĐỨC MẸ HỒN XÁC LÊN TRỜI

I. TIẾN TRÌNH TÍN ĐIỀU MẸ LÊN TRỜI

Theo hai cha Pohle và Scheeben, mấy thế kỷ đầu không có dấu tích gì về lòng tin Đức Mẹ Maria lên trời. Nhưng một cái quách (sarcophagus) đầu thế kỷ IV hiện ở nền nhà thờ Santa Engracia thành Saragossa (Tây Ban Nha) có bức chạm tồ hình Đức Mẹ lên trời. Và chứng tích của Thánh Epiphano cho biết niềm tin Mẹ Maria bất tử và thân xác Mẹ vinh quang đã được truyền bá sâu rộng trong một ít giáo đoàn như Antiokia. Do xác tín và ngợi khen "Chức phẩm Thiên Mẫu" và "Đức Đồng Trinh" của Mẹ là hai căn nguyên bước vinh quang của người, Thánh Epiphano mở đường cho lòng tin và sự xác quyết của các Thánh Giáo phụ, các Đức Giáo hoàng, các Giám mục, các nhà thần học và toàn thể Giáo Hội.

A. Các Thánh Giáo phụ

Các Thánh Giáo phụ trong những thế kỷ đầu như các Thánh Môđêstô, Basiliô, Giêrônimô, Augustinô, Germanô, Đamascenô, và Thêôđôrê Studium đồng thanh tung hô bước vinh quang của Mẹ Maria do chức phẩm Thiên Mẫu và đức Đồng trinh của Mẹ. Riêng Thánh Đamascenô nói: "Cần thiết rằng con Thiên Chúa, khi sinh ra đã gìn giữ vẹn tuyền đức Trinh của Mẹ, thì phải gìn giữ Mẹ khi chết khỏi hư hoại. Đấng đã cứu mang Đấng Tạo Hoá cần được ở trong cung điện của Thiên Chúa. Mẹ Thiên Chúa cần phải có tất cả mọi điều thuộc về Con của Mẹ và cần được mọi thụ tạo tôn vinh".

B. Các Đức Giáo Hoàng

- Đức Adrianô I và Đức Pascalê có những đồ thờ trang trí bằng hình ảnh Mẹ lên trời.

- Đức Alexandrô III nói: "Mẹ Maria thụ thai không bị xấu hổ, sinh con không bị đau đớn, từ trần không bị hư hoại trong mồ, vì theo lời Thiên thần, Mẹ đã được đẩy ơn".

- Đức Thánh Piô V sửa đổi lại kinh Phụng vụ với bài đọc lễ Mẹ lên trời.

- Đức Bênêđictô XIV: Về ngày lễ Đức Mẹ lên trời, Giáo hội đọc các bài giảng của thánh Đamascenô và thánh Bênêđô thấy rõ ràng Rất thánh Trinh Nữ lên trời cả hồn và xác: Đó là một dấu chỉ và một bằng chứng niềm tin của Giáo hội.

- Đức Piô XII nối tiếp các Đức tiền nhiệm về niềm tin đó. Trong thông điệp "Corporis Mystici" ngày 29-6-1943, ngài viết: "Chúng ta hãy nài xin Mẹ rất thánh của mọi phần tử của Chúa Kitô mà Ta đã tín thác hiến dâng loài người cho Trái tim Mẹ. Ngày nay ở trên trời, thân xác và linh hồn Mẹ tỏa sáng trong vinh quang, hiển trị cùng với Con của Mẹ".

C. Các Đức Giám mục và toàn thể Giáo hội

Ngày 23-2-1870, 200 Giám mục của Công đồng Vatican làm đơn thỉnh nguyện Đức Thánh Cha định tín Đức Mẹ hồn xác lên trời. Năm 1920, 260 Giám mục từ nhiều nước Ý, nước Pháp, trong khi các Hội đồng Giám mục nước Đức, Áo, Anh, và Thụy Sĩ còn im lặng. Năm 1934, sau năm năm chiến dịch "Forge Italiane" ráo riết vận động, 600 Tổng Giám mục và Giám mục đã chấp thuận cuộc trưng cầu dân ý khắp thế giới tâu xin Tòa thánh định tín.

Tại Pháp và Ý năm 1929, một hội cầu nguyện được thành lập để xin Chúa cho việc định tín được thành tựu. Đại hội Thánh Mẫu tại Nantes năm 1924 cũng bày tỏ nguyện vọng đó.

D. Các nhà thần học

Nối tiếp các Thánh Giáo phụ và Thẩm quyền của Giáo hội, các nhà thần học qua các thế kỷ cũng tích cực Chúa đồng tâm nhất trí về tín lý Mẹ Maria hồn xác lên trời:

Thế kỷ XII và XIII, có các Thánh Albertô, Bônaventura, Tôma, Fullertô và các nhà thần học Hugh St. Victor, Sicard Cremona, Durand Mende. Thế kỷ XV có Thánh Antônô và nhà thần học

Gabriel Biel. Thế kỷ XVI có các Thánh Canisiô, Bellarminô, các nhà thần học Suarez, Soto, Đức Hồng y De Berulle và cả trường phái Pháp. Thế kỷ XVII có các nhà thần học Billuart, Theophile Raynaud. thế kỷ XVIII có Thánh Anphong, Đức Hồng y Lambeotini (sau này là Đức Giáo Hoàng Benedicô XIV), các nhà thần học Sedlmayr, Trombelli. Thế kỷ XIX và XX có các nhà thần học Scheeben, Lannerz, Janssens, Lagrange, Jugie, Roschini, Balic, Bittremieux và Đức Hồng y Lépicier. Theo cha Deneffe, từ cha Scheeben có ít là 18 nhà thần học xác quyết rằng tín lý Mẹ hồn xác lên trời có thể định tín. Nhà thần học Sertillanges viết một câu rất dí dỏm về dự phục sinh của Mẹ: "Chúng tôi tin rằng đường lối mọi xác phàm phải ngoắt quay đi khi nói về Đức Trinh Nữ. Anh hùng ca của sâu bọ phải im bặt để chúng ta ca lên trên ngôi mộ này Hoan khúc Magnificat thay vì Ai khúc Deprofundis".

Như vậy, toàn thể Giáo hội cùng với các Thánh Giáo phụ, các Đức Giáo Hoàng và các nhà thần học đều cùng một niềm tin Mẹ Maria lên trời cả hồn và xác. Do đó, cùng với các nhà thần học Bainvel, dân Chúa tin tưởng tín lý Mẹ hồn xác lên trời mau chóng được định tín.

E. Chuẩn bị định tín

Ngày 1-5-1946, với Thông điệp "Deiparae Virgins" gửi các Giám mục khắp Giáo hội, Đức Piô XII cho biết từ năm 1840 đến năm 1940 những đơn thỉnh nguyện tâu xin Tòa thánh định tín Mẹ Maria hồn xác lên trời đã đóng thành hai cuốn sách. Những đơn thỉnh nguyện này do các Đức Hồng y, các Thượng phụ Giáo chủ, các Giám mục, đặc biệt 200 Nghị phụ Công đồng Vatican I, các linh mục, tu sĩ nam nữ, các trường Đại học, các đoàn thể và đông đảo giáo dân. Đức Thánh Cha xin các Đức Giám mục cho ngài biết lòng sùng kính Đức Mẹ lên trời của hàng giáo sĩ, giáo dân của giáo phận các ngài và xin các ngài theo sự khôn ngoan xét đoán thế nào về việc tuyên tín.

Ngày 30-10-1950, Đức Thánh Cha gửi tông thư cho Cơ mật viện, loan báo vào ngày mồng 1 tháng 11 năm 1950, một biến cố sẽ là niềm vui lớn lao cho toàn thể thế giới Công giáo. Đó là nhờ ơn soi động và sự trợ lực của Thiên Chúa, ngài sẽ tuyên tín Đức Mẹ hồn

xác lên trời. Một tia sáng mới sẽ bừng sáng trên vầng trán của Mẹ mà từ xa xưa qua các thời đại, Giáo hội cùng với các Giáo phụ, tiến sĩ và các nhà thần học vẫn tin tưởng mộ mến và sùng kính Mẹ lên trời cả hồn xác. Đức Thánh Cha cũng hỏi ý kiến Cơ mật viện về việc ngài sẽ long trọng tuyên tín Mẹ hồn xác lên trời như một chân lý đã được Thiên Chúa mạc khải. Sau khi đã biết ý kiến tích cực đồng thuận, Đức Thánh Cha tỏ lòng hoan hỉ được các Hồng y, Giám mục đồng tâm nhất trí với ngài để chứng minh điều Giáo hội vẫn tin tưởng, mộ mến và giảng dạy.

G. Ban hành Thông điệp Munificentissimus Deus

Ngày mồng 1 tháng 11 năm 1950, Đức Piô XIII ban hành thông điệp "Munificentissimus Deus" long trọng định tín Mẹ Maria linh hồn và xác lên trời là một tín điều buộc mọi người phải tin. Đại lược thông điệp bất hủ này là: Sau khi chúc tụng lòng từ bi nhân hậu của Thiên Chúa đã yêu thương quan phòng làm êm dịu những khổ đau, đem lại niềm an ủi cho các dân tộc, Đức Thánh Cha nêu cao sự kiện ơn Chúa thương, dù giữa thời buổi nhiều người sai lạc chân lý và nhân đức, vẫn có nhiều cách biểu lộ đức tin, lòng sùng mến Mẹ Maria và những con cái Mẹ vẫn được khuyến khích chiêm niệm những đặc ân của Mẹ. Thật vậy, từ muôn đời, Thiên Chúa đã đặc biệt yêu thương Mẹ và rồi ban cho Mẹ dạt dào những đặc ân mà Giáo hội nhận biết và khám phá ra. Nhưng thời đại của chúng ta đã được dành riêng để chiêm ngưỡng đặc ân Mẹ hồn xác lên trời.

Sau đó, Đức Thánh Cha lược qua tiến trình tín lý này qua đức tin của Giáo hội, qua Phụng vụ, các Giáo phụ, các nhà thần học hằng tin tưởng Mẹ thụ thai, hạ sinh và nuôi dưỡng Chúa Kitô, thì sau cuộc đời này, Mẹ cũng được kết hợp với Chúa cả hồn và xác. Và Mẹ đã cùng với Chúa Kitô chiến thắng địch thù hoả ngục, thì Mẹ cũng được cùng với Chúa khải hoàn vinh quang.

Đức Thánh Cha cũng kể qua cuộc chuẩn bị của ngài. Và ngài hy vọng rằng việc ngài định tín sẽ đem lại lợi ích lớn lao cho thế giới quay về với Thiên Chúa Ba Ngôi, cho giáo dân thêm lòng sùng mến Mẹ hơn, hiểu biết giá trị đời sống con người và mục đích cao siêu của linh hồn và xác. Sau hết, đức tin vào Mẹ hồn xác lên trời sẽ làm thêm vững mạnh đức tin của chúng ta vào vinh phúc mai sau.

H. Định Tín

Tín điều Mẹ Maria đầu thai vô nhiễm do Đức Piô IX tuyên tín năm 1854 đã là một viên bích ngọc rực sáng trên triều thiên của Mẹ, và là một luồng sáng rọi chiếu vào tín lý Mẹ lên trời cả hồn xác đã loé sáng lên qua bao thế kỷ, để ngày nay bừng sáng lên thành tín điều thêm một viên hoàng ngọc trên triều thiên vinh quang của Mẹ. Do đó, Lễ Các Thánh ngày mồng 1 tháng 11 năm 1950, tại quảng trường Thánh Phêrô, Rôma, trước 40 Hồng y, 500 Tổng Giám mục và Giám mục, hàng trăm đại diện chính quyền quốc gia, hàng ngàn linh mục tu sĩ nam nữ và hơn 700.000 dân chúng dưới bầu trời tươi sáng, Đức Piô XII sốt sắng cất tiếng trong máy vi âm ngân vang khắp quảng trường Thánh Phêrô, vọng vang vào đền thờ chật ních hơn 80.000 dân chúng, vang xa khắp hoàn cầu, vang lên tới cung trời cao thẳm những lời trịnh trọng tuyên tín: "Do uy quyền của Chúa Giêsu Kitô, Chúa chúng ta, của hai Thánh Tông đồ Phêrô và Phaolô, và với thẩm quyền của Ta, Ta phán quyết, tuyên ngôn, và định tín là tín điều đã được mạc khải rằng: Đức Maria, Mẹ Vô nhiễm của Thiên Chúa trọn đời đồng trinh, sau cuộc sống trần gian này, đã được phúc vinh quang Thiên đàng cả hồn và xác. Nếu ai cả dám tự tình chối bỏ hay nghi ngờ điều Ta đã định tín, thì họ phải biết rằng họ hoàn toàn phản bội đức tin Công giáo của Thiên Chúa".

Đức Thánh Cha vừa dứt lời, thánh ca Te Deum do tất cả mọi người trong quảng trường Thánh Phêrô ca lên hùng tráng hoà nhịp với những tiếng chuông trầm hùng của đền Thánh Phêrô và của 400 đền thờ khắp thành Rôma như cùng với toàn thể thần thánh trên trời hân hoan reo mừng chúc tụng ngợi khen Mẹ vinh quang của Thiên Chúa, của Giáo hội và của toàn thể loài người.

II. LỊCH SỬ PHỤNG VỤ

Đầu tiên Giáo hội Đông phương thành lập lễ tôn vinh Mẹ Thiên Chúa tại Giêrusalem sau Công đồng Êphêsô năm 431, và gọi là "Ngày của Đức Maria, Mẹ Thiên Chúa". Năm 380, giáo đoàn Antiokia, và đầu thế kỷ VI, Giáo hội Đông Phương gọi là "Lễ Mẹ ly trần". Năm 600, hoàng đế Maurice ra sắc lệnh mừng lễ này khắp nước Byzantine. Khi quân Ba tư xâm chiếm Trung Đông, các đan sĩ chạy sang Rôma năm 650 đem theo lễ này sang và đổi là "Lễ Mẹ lên trời" và mừng vào ngày 15 tháng 8. Rồi từ Rôma, lễ này được

lan đến Milan và Tây Ban Nha. Đức thánh Sergiô tổ chức một cuộc rước long trọng sùng kính Mẹ lên trời. Thế kỷ VIII lễ này lan sang Anh và Đức như Hội đồng Giám mục Áo tại Salzburg xác nhận, và sang Pháp do Hội đồng Giám mục Pháp tại Mayenne. Dần dần lễ này được lan tới tất cả các nước khắp thế giới.

Đức Lêô IV qui định lễ Mẹ lên trời có tuần tám ngày, và Đức Nicolas I cho biết từ lâu lễ Mẹ lên trời có lễ Vọng ngày áp.

Thế kỷ thứ XIII lễ lên trời còn có ngày chay trước lễ và là lễ long trọng nhất các lễ Đức Mẹ. Thế kỷ XVI theo nhà thần học Suarez, lễ này đặc biệt hơn mọi lễ Đức Mẹ, vì bày tỏ cho chúng ta thấy vinh quang, phần thưởng và sự khải hoàn của Rất Thánh Trinh Nữ.

Thời Trung cổ, lễ Mẹ lên trời là ngày làm phép mùa màng và các hoa trái đầu mùa. Năm 1950, lễ Mẹ lên trời có tầm quan trọng trong khắp Giáo hội do Đức Piô XII định tín "Mẹ Maria lên trời cả hồn và xác" và qui định thành Lễ Trọng đặc biệt trong khắp Giáo hội với luật buộc mọi người tham dự Thánh lễ. Năm 1970, Phụng vụ qui định lễ Mẹ lên trời là một lễ Đức Mẹ duy nhất có lễ Vọng vào chiều ngày 14 trước chính ngày lễ 15 tháng 8.

III. Ý NGHĨA PHỤNG VỤ

1. Mẹ Maria hồn xác lên trời là biến cố sau cùng trong mầu nhiệm đời sống Đồng công Cứu chuộc của Mẹ đặc biệt liên đới với mầu nhiệm Nhập Thể Cứu thế của Chúa Giêsu, Con Mẹ.

2. Vì Mẹ đã chịu thai và hạ sinh Chúa Giêsu, thì sau khi về trời vinh quang, Chúa Giêsu cũng đưa Mẹ vào phúc vinh quang cùng với Người.

3. Mẹ đã cho thân xác Chúa sự sống nhân loại, thì đáp lại, Chúa cũng cho thân xác Mẹ sự sống trường sinh vinh quang.

4. Do đặc ân Vô nhiễm Nguyên tội, thân xác trinh trong của Mẹ được thoát án lệ của tội Nguyên tổ mà được sống lại và lên trời cùng với cùng với linh hồn trong sáng của Mẹ.

5. Biến cố Mẹ lên trời hồn xác hoàn thành sự thánh thiện và huân nghiệp của Mẹ, là niềm ủi an và hy vọng tràn trề của chúng ta, là khởi đầu và là hình ảnh Hội thánh sẽ được thành toàn trên Nước Trời.

Nguồn: <http://tgpsaigon.net>

PHÒNG MẠCH MIỄN PHÍ

15 LOẠI QUẢ TỐT NHẤT CHO NGƯỜI BỆNH TIỂU ĐƯỜNG

Chất xơ trong hoa quả thúc đẩy cảm giác no, kiềm chế cơn thèm ăn vặt không lành mạnh. Người bị tiểu đường nên ăn hoa quả có chỉ số đường huyết tối đa ở mức 69 và càng thấp thì càng tốt.

1. Bưởi: Bưởi có đến 91% là nước, rất giàu vitamin C, có chỉ số đường huyết là 25 và có lượng chất xơ hòa tan cao. Bưởi cũng chứa naringenin - một hợp chất có vị đắng tự nhiên giúp làm tăng độ nhạy cảm của cơ thể với insulin. Chỉ cần ăn khoảng nửa quả bưởi mỗi ngày là có thể kiểm soát lượng đường trong máu.

2. Dâu tây: Dâu tây chứa rất nhiều vitamin, chất chống oxy hóa và chất xơ giúp bệnh nhân kiểm soát bệnh đái tháo đường. Với chỉ số đường huyết là 41 và ít carbohydrate, dâu tây còn giúp bệnh nhân tiểu đường không có cảm giác đói vặt, khiến cho họ luôn tràn đầy năng lượng và cân bằng được lượng đường trong máu. Ăn khoảng gần 1 cốc dâu tây mỗi ngày sẽ rất có lợi cho người bệnh.

3. Cam: Cam không chỉ là sự chọn lựa ưu tiên khi có thắc mắc tiểu đường nên ăn quả gì, mà còn mang lại tác dụng tích cực cho nhiều căn bệnh khác. Với đặc tính giàu chất xơ, ít đường, nhiều vitamin C và B1, cam có khả năng kiểm soát lượng đường trong máu. Một quả cam có đến 87% là nước, chỉ số đường huyết cũng khá thấp, ở mức 44. Ngoài ra, cam còn hỗ trợ duy trì cân nặng hợp lý. Uống một quả cam mỗi ngày là thói quen tốt mà mọi người nên thực hiện và duy trì.

4. Cherry (Anh đào): Anh đào cực kỳ có lợi cho bệnh tiểu đường nhờ vào chỉ số đường huyết thấp là 22, giàu vitamin C, A, B9, chất chống oxy hóa, sắt, kali, magiê và chất xơ. Hơn nữa, anh đào chứa có nhiều anthocyanin - loại chất kháng

oxy-hóa được cho là làm giảm lượng đường trong máu và tăng sản xuất insulin lên 50%. Ăn 1 cốc cherry tươi mỗi ngày sẽ rất hữu ích trong việc kiểm soát bệnh tiểu đường.

5. Táo: Táo không những có chỉ số đường huyết thấp ở mức 38, mà còn giàu vitamin C, chất xơ hòa tan và chất chống oxy hóa. Ngoài ra, táo cũng chứa pectin - một chất giúp loại bỏ độc tố khỏi cơ thể và giảm nhu cầu insulin ở bệnh nhân tiểu đường khoảng 35%.

6. Lê: Lê có 84% hàm lượng nước trong một quả, rất nhiều chất xơ và vitamin giúp kiểm soát lượng đường trong máu. Lê được tin là cực kỳ có lợi đối với bệnh tiểu đường vì chúng giúp tăng độ nhạy insulin trong cơ thể và có mức đường huyết thấp là 38. Người bệnh đái tháo đường có thể ăn một quả lê mỗi ngày để giảm bớt cơn thèm ngọt mà không gây hại.

7. Mận hậu: Bên cạnh đặc tính ít calo, mận cũng có chỉ số đường huyết rất thấp, ở mức 24. Nhờ vào nguồn chất xơ phong phú khiến cho mận trở thành một loại trái cây lý tưởng cho bệnh nhân tiểu đường và cả bệnh tim. Ngoài ra, mận còn hỗ trợ chữa táo bón cho nhiều bệnh nhân và giúp cải thiện hệ tiêu hóa.

8. Quả bơ: Các chất béo và kali lành mạnh trong bơ rất có lợi cho bệnh nhân tiểu đường. Bơ cũng giúp làm giảm chất béo trung tính triglyceride và mức cholesterol xấu trong cơ thể. Đặc biệt hơn, 15 là chỉ số đường huyết có trong một quả bơ, rất thấp và rất an toàn.

9. Quả đào: Quả đào là một gợi ý khác cho những ai đang có thắc mắc tiểu đường ăn hoa quả gì. Đào có chỉ số đường huyết là 28, khá thấp nhưng hàm lượng chất xơ lại khá cao. Thêm vào đó, các chất chống oxy hóa và vitamin có trong quả đào thực sự tốt cho bệnh nhân đái tháo đường.

10. Xuân đào: Đây là một họ hàng ít phổ biến hơn của giống đào quen thuộc mà bệnh nhân tiểu đường cũng có thể sử dụng. Quả xuân đào có chỉ số đường huyết thấp là 30, giúp giảm nguy cơ mắc bệnh đái tháo đường type 2.

11. Quả trâm: Ngày xưa, loại quả này thường chỉ được biết đến và sử dụng ở những vùng nông thôn. Tuy nhiên hiện nay quả trâm

đã có mặt khá rộng rãi ở các khu vực thành thị và được công nhận như một loại thảo dược dân gian chữa bệnh tiểu đường. Trâm giúp cải thiện tình trạng lượng đường cao trong máu nhờ vào chỉ số đường huyết thấp là 25. Ngoài quả

trâm tươi, người bệnh cũng nên cân nhắc việc sử dụng hạt trâm dạng bột đã tán nhuyễn.

12. Dứa (Thơm): Được biết đến với các đặc tính chống vi-rút và kháng viêm, dứa là một trong những loại trái cây được khuyến dùng cho người mắc bệnh tiểu đường. Chỉ số đường huyết của dứa là 56 được cho là an toàn đối với bệnh nhân đái tháo đường.

13. Lựu: Lựu là một lựa chọn tối ưu. Sử dụng loại quả này sẽ có lợi cho bệnh nhân tiểu đường bởi vì nó giúp điều hòa lượng đường trong máu. Lựu cũng có chỉ số đường huyết thấp là 18.

14. Chùm ruột núi: Loại quả này tuy có vị đắng và không phổ biến đối với đa số người dân, nhưng cũng rất tốt cho bệnh nhân tiểu đường vì giàu vitamin C và chất xơ. Chùm ruột núi có màu vàng xanh, chỉ số đường huyết là 40, thích hợp dùng trong chế độ ăn hàng ngày của bệnh nhân đái tháo đường.

15. Đu đủ: Rất nhiều chất dinh dưỡng được tìm thấy trong đu đủ khiến nó vừa có thể kiểm soát bệnh tiểu đường, vừa ngăn ngừa được bệnh tim. Đu đủ cũng chứa các enzyme có tác dụng bảo vệ bệnh nhân đái tháo đường chống lại các gốc tự do có hại. Với chỉ số đường huyết là 60, đu đủ là loại trái cây được các bác sĩ khuyến nên có mặt trong thực đơn của bệnh nhân tiểu đường.

Những loại trái cây trên đã liệt kê gần như đầy đủ danh sách gợi ý cho câu hỏi tiểu đường ăn hoa quả gì. Bệnh nhân đái tháo đường có thể yên tâm khi lựa chọn và sử dụng chúng mà không phải lo lắng về sự mất cân bằng lượng đường trong máu. Nhìn chung, tiểu đường ăn quả gì là tốt còn tùy thuộc vào số lượng tiêu thụ vừa phải và dưới sự giám sát của các bác sĩ hoặc chuyên gia dinh dưỡng.

Nguồn: vinmec.com

Bài viết tham khảo nguồn: Boldsky.com

Mục lục

✠ Lá Thư Linh Hưởng	02
✠ Sống Lời Chúa	03
✠ Học Hỏi Linh Đạo	
◆ Tìm hiểu TC Dung Nhan Lòng Xót Thương (Bài 91)	11
✠ Tin tức & Sinh hoạt	
◆ Tin CDLCTX TGP Sài Gòn	15
◆ Tin HHLCTX GP Xuân Lộc	18
✠ DIỄN ĐÀN:	
◆ Người lữ hành hy vọng	23
◆ Huấn luyện tu sỹ trẻ ngày nay	30
◆ Con đường nào in dấu chân tôi	36
◆ 85 năm Giáo phận Vĩnh Long	38
◆ Phép toán đảo ngược	42
◆ Người Kitô hữu trước vấn nạn tham gia mạng xã hội (tt)	45
✠ Giáo dục nhân bản:	
◆ Giáo dục con cái trong gia đình tín hữu	50
✠ Giải đáp thắc mắc:	
◆ Lịch sử và ý nghĩa ngày lễ Đức Mẹ Hồn Xác Lên Trời	55
✠ Phòng mạch miễn phí:	
◆ 15 loại quả tốt nhất cho người bệnh tiểu đường	61

